

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 30.9.2015.
COM(2015) 472 final

2015/0226 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o utvrđivanju zajedničkih pravila o sekuritizaciji i uspostavi europskog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju i izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ, 2011/61/EU i uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/201

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2015) 185 final}

{SWD(2015) 186 final}

OBRAZLOŽENJE

KONTEKST PRIJEDLOGA

Razlozi i ciljevi prijedloga

Razvoj jednostavnog, transparentnog i standardiziranog sekuritizacijskog tržišta sastavni je dio unije tržišta kapitala i pridonosi prioritetnom cilju Komisije, a to je poticati otvaranje radnih mjesta i povratak održivom rastu¹. Kvalitetnim okvirom EU-a za sekuritizaciju može se promicati integracija financijskih tržišta EU-a, pomoći diversificirati izvore financiranja i osloboditi kapital kako bi kreditne institucije i zajmodavci lakše kreditirali kućanstva i poduzeća.

U svojem radnom programu za 2015.² Europska komisija utvrdila je ciljne mjere s 10 prioriteta te je u okviru prioriteta mjera za razvoj dubljeg i pravednijeg unutarnjeg tržišta s jačim industrijskim temeljima najavila uspostavu okvira EU-a za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju. U planu ulaganja za Europu koji je Komisija predstavila 26. studenoga 2014. stvaranje održivog tržišta za sekuritizaciju, bez ponavljanja pogrešaka iz razdoblja prije krize, utvrđeno je kao jedno od pet područja u kojima su potrebne kratkoročne mjere³.

Sekuritizacija se odnosi na transakcije koje zajmodavcima ili drugim inicijatorima imovine, najčešće kreditnim institucijama, omogućuju refinanciranje skupa kredita ili imovine (npr. hipoteke, *leasing* automobila, potrošački krediti, kreditne kartice) njihovim pretvaranjem u vrijednosne papire. Zajmodavac ili inicijator dijeli portfelj svojih kredita u različite kategorije rizika prilagođene riziku i dobiti koju ulagači očekuju. Povrat od ulaganja ulagači ostvaruju iz novčanih tokova odnosnih kredita. Ta tržišta nisu usmjerena na male ulagače.

Sekuritizacija je važan element za dobro funkcioniranje tržišta kapitala. Dobro strukturirana sekuritizacija može biti važan kanal za diversifikaciju izvora financiranja i učinkovitiju raspodjelu rizika unutar financijskog sustava EU-a. Omogućuje širu distribuciju rizika financijskog sektora i može pomoći osloboditi bilance kreditnih institucija kako bi se omogućilo daljnje kreditiranje gospodarstva. Sve u svemu, može poboljšati učinkovitost u financijskom sustavu i osigurati dodatne prilike za ulaganja. Sekuritizacija može biti most između kreditnih institucija i tržišta kapitala što može neizravno donijeti korist poduzećima i građanima (na primjer jeftiniji krediti, hipoteke za financiranje poduzeća i kreditne kartice) te može određenim ulagačima omogućiti izloženost kategorijama imovine koja neće biti vezana uz kreditni rizik inicijatora.

Nakon krize hipotekarnih kredita u SAD-u 2007. i 2008. javna tijela poduzela su niz mjera kako bi transakcije sekuritizacije postale sigurnije i jednostavnije te kako bi osiguravala provedbu odgovarajućih inicijativa za upravljanje rizikom, uključujući više kapitalne zahtjeve, zahtjeve u pogledu dubinske analize i poslovnog ponašanja te obvezne zahtjeve za zadržavanje rizika, kako bi se osiguralo da sekuritizirani proizvodi ne budu kreirani isključivo u svrhu distribucije ulagačima kao što je to uglavnom bilo uoči financijske krize 2008. (takozvani model „iniciraj i distribuiraj”).⁴ Te su reforme potrebne kako bi se osigurala

¹ Vidi političke smjernice predsjednika Junckera dostupne na http://ec.europa.eu/priorities/docs/pg_en.pdf

² COM(2014) 910 završna verzija.

³ COM(2014/0903 završna verzija.

⁴ Kreditne institucije i investicijska društva EU-a koja djeluju kao ulagači obvezni su od 2011. provjeravati jesu li banke inicijatori ili pokrovitelji sekuritizacija u transakciji zadržali ekonomski udjel od najmanje 5 % sekuritizirane imovine. Taj je pristup naknadno proširen na sektor osiguranja i dio sektora upravljanja imovinom.

financijska stabilnost. Kao rezultat tih reformi sve sekuritizacije u EU-u sada su strogo regulirane.

Od početka financijske krize europska su tržišta sekuritizacije oslabljena, za razliku od tržišta u SAD-u koja su se oporavila, i to unatoč činjenici da su se europska tržišta sekuritizacije, za razliku od američkih, relativno dobro oduprla krizi, s gubicima u instrumentima iniciranim u EU-u koji su u usporedbi s američkima bili vrlo mali. Na primjer, američki sekuritizacijski instrumenti s rejtingom AAA osigurani stambenim hipotekama dosegli su stope neispunjavanja obveza od 16 % (sekundarne) i 3 % (primarne). Za razliku od njih, stope neispunjavanja obveza u slučaju vrijednosnih papira osiguranih stambenim nekretninama u EU-a nikad nisu premašile 0,1 %. Razlika je još i veća za proizvode s rejtingom BBB gdje su stope neispunjavanja obveza u slučaju američkih vrijednosnih papira osiguranih stambenim nekretninama dosegle najvišu razinu od 62 % (sekundarne) odnosno 46 % (primarne) dok su stope neispunjavanja obveza proizvoda EU-a dosegle najvišu razinu od 0,2 %.

Iako tržišta sekuritizacije u SAD-u imaju drugačije karakteristike od onih u EU-u i pojedinačnih nacionalnih tržišta, od kojih svako ima različit stupanj rascjepkanosti i učinkovitosti, svoj oporavak barem djelomično duguju javnim sredstvima. Gotovo 80 % sekuritizacijskih instrumenata u SAD-u dobilo je državna jamstva od poduzeća po pokroviteljstvu vlade SAD-a (npr. Fannie Mae i Freddy Mac). Isto tako i banke koje ulažu u te proizvode ostvaruju pravo na niže kapitalne zahtjeve u okviru regulatornog sustava SAD-a.

Ovaj prijedlog temelji se na mjerama koje su u EU-u provedene za rješavanje rizika svojstvenih iznimno složenim i netransparentnim sekuritizacijama. Usredotočenje na bolju diferencijaciju i razvoj transparentne, jednostavne i standardizirane sekuritizacije prirodan je korak k uspostavi održivog tržišta EU-a za sekuritizaciju kojim se podupiru ulaganja EU-a i odgovarajuće upravljanje rizicima. Stoga je cilj zakonodavnog prijedlog sljedeći:

- (1) ponovno pokretanje tržišta na održivijim temeljima kako bi jednostavna, transparentna i standardizirana sekuritizacija mogla služiti kao učinkoviti kanal za financiranje gospodarstva;
- (2) omogućivanje učinkovitog i djelotvornog prijenosa rizika na širok spektar institucionalnih ulagača i banaka;
- (3) omogućivanje da sekuritizacija funkcionira kao učinkovit mehanizam financiranja za neke dugoročne ulagače i banke;
- (4) zaštita ulagača i upravljanje sistemskim rizicima na način da se izbjegne ponavljanje manjkavih modela „iniciraj i distribuiraj”.

U smislu uspostave tržišta za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju, prvi je korak utvrđivanje stabilnih instrumenata na temelju jasnih kriterija prihvatljivosti. Drugi je korak prilagođavanje regulatornog okvira kako bi se omogućio pristup osjetljiviji na rizik.

Mjere koje su u EU-u provedene kako bi se riješili rizici svojstveni iznimno složenim i netransparentnim sekuritizacijama neće se poništavati. Međutim, ovaj prijedlog pomoći će da se bolje razlikuju jednostavni, transparentni i standardizirani proizvodi. Tim bi se okvirom trebalo osigurati povjerenje ulagača i visoki standard za EU kako bi se strankama pomoglo da ocijene rizike povezane sa sekuritizacijom (kod proizvoda pojedinačno i među njima). Ipak, novim okvirom EU-a ne isključuje se potreba da ulagači provode temeljitu dubinsku analizu. Isto tako, njime se ne kontroliraju kreditni rizici u okviru sekuritiziranih kredita – ulagači imaju na raspolaganju čitav niz mogućnosti ulaganja prilagođenih njihovoj sklonosti riziku i dobiti. Pojam „jednostavan, transparentan i standardiziran” odnosi se na postupak kojim se sekuritizacija strukturira, a ne na odnosnu kreditnu kvalitetu predmetne imovine. To ne znači

da se neke sekuritizacije koje nisu jednostavne, transparentne i standardizirane, na primjer one koje podrazumijevaju manje jednostavne strukture, ne bi mogle formirati od odnosnih izloženosti s odgovarajućim obilježjima kreditne kvalitete.

Europsko vijeće navelo je u svojim zaključcima sa sastanka održanog 25. i 26. lipnja 2015. da sekuritizacija može osigurati učinkovit mehanizam za prijenos rizika s kreditnih institucija na nekreditne institucije te time potonjima povećati sposobnost kreditiranja, ali i usmjeriti financiranje nekreditnih institucija u obrtni kapital društava. Europsko vijeće pozvalo je Komisiju da predloži okvir za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju na temelju brojnih postojećih inicijativa na europskoj i međunarodnoj razini kao prioritet najkasnije do kraja 2015.

U svojoj rezoluciji o uniji tržišta kapitala europskoga gospodarstva iz srpnja 2015. Europski parlament naveo je da bi razvoj jednostavne, transparentne i standardizirane sekuritizacije trebalo bolje iskorištavati te da pozdravlja inicijativu za uspostavu jednostavnog, transparentnog i standardiziranog sekuritizacijskog tržišta razvojem posebnog regulatornog okvira s jedinstvenom definicijom kvalitetne sekuritizacije u kombinaciji s učinkovitim metodama praćenja, mjerenja i upravljanja rizikom. U predloženoj se Uredbi čini razlika između odredaba primjenjivih na STS sekuritizacije od odredaba koje se primjenjuju na STS sekuritizacije i sekuritizacije koje nisu STS.

Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području

Trenutačno je okvir za sekuritizaciju EU-a određen velikim brojem pravnih akata EU-a. Oni uključuju Uredbu o kapitalnim zahtjevima za banke⁵, Direktivu Solventnost II⁶ za osiguravatelje te direktive UCITS⁷ i AIFMD⁸ za upravitelje imovinom. Pravne odredbe, osobito one o objavi podataka i transparentnosti, utvrđene su i u Uredbi o agencijama za kreditni rejting⁹ (CRAIII) te u Direktivi o prospektu¹⁰. Postoje i elementi povezani s bonitetnim tretmanom sekuritizacije u zakonodavnim prijedlozima Komisije o kojima se trenutačno pregovara (strukturna reforma banaka i novčani fondovi).

Odredbe su obuhvaćene i delegiranim aktima. EU je već poduzeo mjere za stvaranje diferenciranog regulatornog tretmana na temelju dva delegirana akta koja obuhvaćaju bonitetne zahtjeve za osiguravatelje (u okviru Direktive Solventnost II¹¹) i likvidnost kreditnih

⁵ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (*SL L 176, 27.6.2013., str. 1.*).

⁶ Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (*SL L 335, 17.12.2009., str. 1.*).

⁷ Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (*SL L 302, 17.11.2009., str. 32.*).

⁸ Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (*SL L 174, 1.7.2011., str. 1.*).

⁹ Uredba (EZ) br. 1060/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o agencijama za kreditni rejting (*SL L 302, 17.11.2009., str. 1.*).

¹⁰ Direktiva 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja u trgovanje te o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (*SL L 345, 31.12.2003., str. 64. – 89.*)

¹¹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 od 10. listopada 2014. o dopuni Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (*SL L 12, 17.1.2015., str. 1.*).

institucija (u okviru Uredbe o koeficijentu likvidnosne pokrivenosti¹²). Taj pristup pomaže da se bolje razlikuju jednostavni, transparentni i standardizirani proizvodi od manje transparentnih i složenijih. Time neke sekuritizacije mogu postati privlačnije jer će umanjiti prepreke postupku sekuritizacije te poboljšati likvidnost i dubina tržišta. Ipak, ta diferencijacija ne znači da ulagači ne trebaju provoditi dubinsku analizu. Ti su delegirani akti 2014. bili početni koraci koje sada treba dopuniti daljnjim djelovanjem, oslanjajući se na niz europskih i međunarodnih inicijativa prema konvergenciji regulatornih standarda.

U posljednje vrijeme brojna međunarodna i europska javna tijela znatnu količinu rada na politici posvećuju sekuritizaciji. Ovaj prijedlog temelji se na tim inicijativama.

Na globalnoj razini, Bazelski odbor za nadzor banaka (BCBS) i Međunarodna organizacija nadzornih tijela za vrijednosne papire (IOSCO) zajednički vode međusektorsku radnu skupinu koja se bavi preprekama sekuritizaciji. Njezin je glavni zadatak razvoj kriterija za utvrđivanje jednostavnih, transparentnih i usporedivih instrumenata sekuritizacije. Skupina je 23. srpnja 2015. izdala skup globalnih kriterija.¹³

U prosincu 2014. BCBS je objavio revidirane standarde povezane s tretmanom kapitala banaka koje ulažu u sekuritizaciju. Odbor će isto tako u narednim mjesecima razmatrati hoće li i kako kriterije za jednostavnu i transparentnu sekuritizaciju koje izrađuje radna skupina BCBS-a i IOSCO-a ugraditi u okvir za sekuritizaciju kapitala.

Na razini EU-a, brojna javna tijela razmatraju o čemu je riječ s obzirom na spori oporavak sekuritizacijskih tržišta. Na primjer, Europska središnja banka (ESB) i središnja banka Ujedinjene Kraljevine pokrenule su u svibnju 2014. javno savjetovanje o boljem funkcioniranju tržišta sekuritizacije u Europskoj uniji.

Nakon zahtjeva Komisije iz siječnja 2014. Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) Komisiji je 7. srpnja 2015. dostavilo mišljenje o okviru za kvalificirajuću sekuritizaciju. Predlaže kriterije za definiranje jednostavnih, standardnih i transparentnih transakcija sekuritizacije, uključujući poseban niz elemenata za kratkoročne sekuritizacije odnosno komercijalne zapise osigurane imovinom (ABCP). EBA je uz to predložila bonitetni tretman osjetljiviji na rizik za dugoročne sekuritizacijske instrumente i za ABCP, kroz prilagodbu kapitalnih zahtjeva predloženih u sekuritizacijskom okviru Basel iz 2014. kako bi se priznala relativno niža rizičnost STS sekuritizacije, a regulatorni kapital zadržao u okvirima bonitetnih zahtjeva.

Naposljetku, Zajednički odbor europskih nadzornih tijela ispitao je okvir EU-a u odnosu na zahtjeve za objavu i obveze povezane s dubinskom analizom, nadzornim izvješćivanjem i zadržavanjem rizika. Zajednički odbor ispitao je i moguće nedosljednosti u postojećem okviru. Detaljno izvješće objavljeno je 12. svibnja 2015.

Dosljednost s drugim politikama Unije

Predloženom Uredbom o sekuritizaciji podupire se plan ulaganja za Europu koji je Komisija predstavila 2014. i kojim se žele ukloniti glavne prepreke ulaganjima. Tim novim pristupom mogao bi se riješiti trenutačni nedostatak financiranja realnoga gospodarstva u EU-u.

¹² Delegirana uredba Komisije od 10. listopada 2014. o dopuni Uredbe (EU) 575/2013 u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija (*SL L 11, 17.1.2015., str. 1.*).

¹³ Dostupno na <http://www.bis.org/bcbs/publ/d332.htm>

Ova je inicijativa dio akcijskog plana za uniju tržišta kapitala koji je danas donijela Europska komisija. Unija tržišta kapitala jedan je od prioriteta Komisije kako bi se osiguralo da se financijskim sustavom podupire zapošljavanje i rast te da se njime pridonosi rješavanju demografskih izazova s kojima se Europa suočava. Cilj je bolje povezati štednju s rastom te štedišama i ulagačima pružiti više mogućnosti i bolje prinose. Poduzećima bi trebala ponuditi veće mogućnosti financiranja u različitim fazama njihova razvoja i usmjeravati ulaganja tamo gdje će se najproduktivnije iskoristiti, čime će se povećati prilike za europska poduzeća i infrastrukturne projekte.

Komisija je objavila zelenu knjigu o stvaranju unije tržišta kapitala na temelju savjetovanja održanog od 18. veljače do 13. svibnja 2015. Povratne informacije većine ispitanika potvrdile su potrebu za djelovanjem u područjima utvrđenima u zelenoj knjizi za unaprjeđenje tržišta kapitala u Europi.¹⁴ Dionici su podržali i izradu okvira EU-a za promicanje jednostavne i transparentne sekuritizacije, a detaljna stajališta predstavljena su kao dio odvojenog savjetovanja.

Osim plana ulaganja za Europu i inicijativa za reguliranje područja financija, nekoliko institucija i tijela EU-a pokrenulo je inicijative za ponovno pokretanje tržišta sekuritizacije i povećanje povjerenja u funkcioniranje tržišta. Komisija u suradnji s Europskom investicijskom bankom i Europskim investicijskim fondom radi na poboljšanju financiranja MSP-ova korištenjem sekuritizacijskih subjekata, na primjer u okviru programa COSME i zajedničkih inicijativa Komisije i EIB-a.

U drugoj polovini 2014. ESB je pokrenuo program kupnje vrijednosnih papira osiguranih imovinom (ABSPP) kojem je cilj dodatno poboljšati transmisiju monetarne politike. Zajedno s ostalim monetarnim mjerama (ciljane aktivnosti dugoročnijeg refinanciranja (TLTRO), program kupnje pokrivenih obveznica (CBPP), program kupnje imovine javnog sektora (PSPP)) želi se olakšati kreditiranje gospodarstva u europodručju. U operativnim pojedinostima programa donesenog 2. listopada 2014. utvrđeno je koje vrijednosne papire osigurane imovinom ESB može kupiti. Kriteriji uglavnom odražavaju postojeći okvir ESB-a za kolaterale pri aktivnostima refinanciranja. Oni su uglavnom usklađeni s trenutačnim kriterijima delegiranih akata Komisije i s ovim prijedlogom.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

Pravna osnova

Ovaj se prijedlog temelji na članku 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), koji je pravna osnova mjera za usklađivanje odredaba utvrđenih zakonodavstvom ili drugim propisima u državama članicama čiji je cilj uspostava i funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

Tu pravnu osnovu zakonodavac EU-a upotrebljavao je i za donošenje Uredbe o kapitalnim zahtjevima (CRR) (Uredba (EU) br. 575/2013), Uredbe o agencijama za kreditni rejting (CRAIII) (Uredba (EU) 1060/2009) i Uredbe (EU) 648/2012 (o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju) čije su odredbe obuhvaćene ili izmijenjene ovom Uredbom.

Ovim se prijedlogom isto tako mijenjaju određene odredbe Direktive Solventnost II i stavljaju izvan snage odredbe direktiva o UCITS-ima i UAIF-ima. Te se direktive temelje na članku 53. u kombinaciji s člankom 62. Ugovora. Iako pravna osnova tih odredaba, za razliku od ovog prijedloga, nije članak 114. Ugovora, da se predmetne odredbe donose odvojeno od tih

¹⁴ Vidi [link to feedback statement to be inserted].

direktiva, njihova pravna osnova bila bi članak 114. UFEU-a. Njihov je glavni cilj uspostava i funkcioniranje unutarnjeg tržišta, osobito na način da se za ulagače i izdavatelje koji se bave sekuritizacijom osiguraju ravnopravni uvjeti na unutarnjem tržištu.

Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

Cilj je ovog prijedloga ponovno pokrenuti održivo tržište sekuritizacije koje će poboljšati financiranje gospodarstva EU-a, a istodobno osigurati financijsku stabilnost i zaštitu ulagača. Stoga je cilj prijedloga osigurati regulatornu platformu na kojoj se može graditi povjerenje ulagača kako bi na tržištu bilo više dosljednosti i standardizacije te kako bi se uspostavio regulatorni okvir osjetljiviji na rizik (izmjenama Uredbe o kapitalnim zahtjevima i delegiranog akta Solventnost II).

Sekuritizacijski proizvodi dio su financijskih tržišta EU-a koja su otvorena i integrirana. Sekuritizacijom se povezuju financijske institucije iz raznih država članica i trećih zemalja: banke često iniciraju sekuritizirane kredite, dok financijske institucije kao što su osiguravatelji i investicijski fondovi ulažu u te proizvode u cijeloj Europi, ali i u svijetu. Stoga je tržište sekuritizacije međunarodnoga karaktera.

Države članice ne mogu same poduzimati mjere dovoljne za ponovno pokretanje tržišta sekuritizacije. EU je zagovarao standarde na međunarodnoj razini kako bi se utvrdila jednostavna, transparentna i standardizirana (STS) sekuritizacija. Takvi standardi pomogli bi ulagačima da utvrde kategorije sekuritizacija kod kojih se rizici koji iz njih proizlaze mogu lakše i transparentnije analizirati.

Provedba tih međunarodnih standarda od strane država članica mogla bi dovesti do neujednačenih pristupa stvarajući *de facto* prepreku prekograničnim ulagačima i potkopati povjerenje ulagača u STS standard. Nadalje, bonitetni okvir osjetljiviji na rizik za STS sekuritizaciju iziskuje da EU definira što je STS sekuritizacija jer bi se u protivnom regulatorni tretman osjetljiviji na rizik za banke i osiguravateljna društva primjenjivao na različite vrste sekuritizacija u različitim državama članicama. To bi dovelo do nejednakih uvjeta i regulatorne arbitraže. Što se tiče nedostatka dosljednosti i standardizacije, u zakonodavstvu EU-a već je usklađen niz elemenata o sekuritizaciji, osobito definicije, pravila o objavi, dubinskoj analizi, zadržavanju rizika i bonitetnom tretmanu reguliranih subjekata koji ulažu u te proizvode. Te su odredbe izrađene u okviru različitih pravnih akata (Uredba o kapitalnim zahtjevima, Solventnost II, UCITS, Uredba o agencijama za kreditni rejting i direktiva o UAIF-ima) što je dovelo do određene neujednačenosti zahtjeva koji se primjenjuju na različite ulagače. Veća dosljednost i daljnja standardizacija tih odredaba može se postići samo na razini Unije.

Mjerom se cijelom EU-u odašalje jasna i dosljedna poruka da su određene sekuritizacije bile učinkovite čak i tijekom financijske krize i da mogu biti korisna ulaganja za različite profesionalne ulagače za koje bi trebalo ukloniti regulatorne prepreke (nedostatak odgovarajućeg bonitetnog tretmana, neusklađeni tretman u različitim financijskim sektorima). Djelovanjem na nacionalnoj razini ne može se učinkovito uspostaviti tretman osjetljiviji na rizik za sekuritizacije jer je bonitetni tretman već utvrđen u zakonodavstvu EU-a, niti se njime ne može osigurati dosljednost i standardizacija tih odredaba trenutačno obuhvaćenih raznim pravnim aktima EU-a poput onih koji se odnose na objavu, dubinsku analizu i zadržavanje rizika.

Proporcionalnost

Odabrane opcije politike jesu uvođenje kriterija za STS sekuritizaciju koji se primjenjuju na dugoročnu i kratkoročnu (uključujući ABCP) sekuritizaciju. Za osiguravanje usklađenosti s tim kriterijima nadležni su u prvom redu inicijatori i sponzori koji bi trebali osigurati da STS sekuritizacije ispunjavaju STS kriterije prijavljene ESMA-i. Prije ulaganja u STS sekuritizacije ulagači bi trebali provesti odgovarajuću dubinsku analizu oslanjajući se na odgovarajući način na STS obavijest i informacije koje objavljuju inicijator, sponzor i sekuritizacijski subjekt posebne namjene (SSPE). Pristup se dopunjava nadzorom, prekograničnom koordinacijom nadzora i mehanizmom sankcija. Okvirom EU-a predviđet će se pravila o transparentnosti, dubinskoj analizi i zadržavanju rizika.

Istovremeno sudionici na tržištu nisu obvezni izdavati STS sekuritizacije i ulagati u njih: inicijatori i dalje mogu kreirati sekuritizacije koje nisu STS ili sekuritizacije koje su jednostavnije, transparentnije i standardiziranije nego što se to zahtijeva STS kriterijima. Pri utvrđivanju STS kriterija nastojalo se uskladiti ih s postojećim kriterijima iz delegiranih akata o koeficijentu likvidnosne pokrivenosti (LCR) i Solventnost II¹⁵ te kriterijima BCBS-a i IOSCO-a i EBA-e.

U pogledu usklađenosti sa STS zahtjevima najprikladniji utvrđeni mehanizam jest osigurati da odgovornost snose inicijatori i ulagači koji će biti pod kontrolom nadzornih tijela. Potonji mogu pratiti kretanja na tržištu i provjeravati je li transakcija u skladu sa svim STS zahtjevima te po potrebi izreći sankcije. S jedne strane financijska je kriza pokazala da su se ulagači u prošlosti previše oslanjali na treće strane kao što su agencije za kreditni rejting. Zbog tog prekomjernog oslanjanja na treće strane ulagači su manje provodili dubinsku analizu. Djelomično je tome razlog regulatorno upućivanje na treće strane („hardwiring”) pa bi ga stoga trebalo izbjegavati. Iako treće strane i dalje mogu imati važnu ulogu na dobrovoljnoj osnovi, u ovom prijedlogu dubinska se analiza i dalje smatra odgovornošću inicijatora i ulagača. S druge strane *ex-ante* regulatornim uključivanjem nadzornih tijela koja bi utvrđivala ispunjava li sekuritizacija STS zahtjeve, odgovornost bi se prebacila na javna tijela što bi dovelo do rizika moralnog hazarda, a zapravo bi odgovornost trebali snositi ulagači, sponzori i SSPN-ovi.

Konačno, okvir EU-a za sekuritizaciju izrađuje se, gdje je relevantno, u skladu s postojećim definicijama i odredbama u zakonodavstvu Unije o objavi, dubinskoj analizi i zadržavanju rizika. Time će se osigurati da tržište i dalje funkcionira na temelju postojećeg pravnog okvira, ako taj okvir nije izmijenjen, kako se ne bi nepotrebno povećavali troškovi i stvarali regulatorni poremećaji. Isto tako će se i dalje osiguravati zaštita ulagača i financijska stabilnost te će se u najvećoj mogućoj mjeri pridonositi financiranju gospodarstva EU-a. Izmjene su uvedene tamo gdje je to bilo potrebno radi uspostave usklađenog okvira EU-a.

Samim usklađivanjem postojećeg pravnog okvira na razini EU-a ne mogu se standardizirati svi postupci i prakse na tržištima sekuritizacije. Iz tog razloga ovim se prijedlogom sudionici na tržištu pozivaju da rade na daljnjoj standardizaciji tržišnih praksi. Primjerice, javnim se savjetovanjem pokazalo da daljnja standardizacija dokumentacije sekuritizacija od strane samih sudionika na tržištu, kao što to radi na primjer nizozemsko udruženje za sekuritizacije (Dutch Securitisation Association), puno obećava. Taj bi se pristup mogao proširiti na druge države članice i kategorije imovine kako bi se i dalje standardizirale sekuritizacijske prakse te time svim sudionicima na tržištu smanjili troškovi i olakšala ulaganja u sekuritizacije. Komisija poziva sudionike na tržištu i njihove strukovne udruge da počnu raditi na daljnjoj standardizaciji, a ona će to pratiti i pružati pomoć ako to bude potrebno.

¹⁵ Vidi napomenu 16. i 17.

Rasprava o proporcionalnosti nastavlja se u procjeni učinka, osobito u odjeljku 4.4.

Odabir instrumenta

Ovim prijedlogom želi se uspostaviti održivo tržište za STS sekuritizaciju. U tu svrhu u prijedlogu se utvrđuju kriteriji koje sekuritizacije moraju ispunjavati te se osigurava nadzorni okvir i objedinjuju postojeće odredbe iz zakonodavstva EU-a o sekuritizaciji povezane sa zadržavanjem rizika, objavom i dubinskom analizom.

STS kriteriji trebali bi biti jednaki u cijelom EU-u. Usporedivi kriteriji s većim ograničenjima u području primjene trenutačno postoje u dvjema delegiranim uredbama koje je donijela Komisija (delegirani akti o koeficijentu likvidnosne pokrivenosti i Solventnost II). Uz to, bitna pravila o objavi, zadržavanju rizika i dubinskoj analizi utvrđena su u raznim uredbama EU-a (Uredba o kapitalnim zahtjevima, delegirani akt Solventnost II, Delegirana uredba o agencijama za kreditni rejting i Delegirana uredba o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova).

Pravnu osnovu za uredbu o utvrđivanju jedinstvenih odredaba u cilju poboljšanja funkcioniranja unutarnjeg tržišta čini članak 114. stavak 1. UFEU-a. Kriterijima za STS sekuritizaciju i usklađivanjem postojećih odredaba u zakonodavstvu EU-a o sekuritizaciji povezanih sa zadržavanjem rizika, objavom i dubinskom analizom poduprijet će se ispravno i sigurno funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Direktiva ne bi dovela do istih rezultata jer bi provedba direktive mogla dovesti do neujednačenih mjera koje se donose na nacionalnoj razini, a time i do narušavanja tržišnog natjecanja i regulatorne arbitraže. Osim toga, većina odredaba EU-a koje su već na snazi u tom području donesena je u obliku uredbi.

Stvaranje tog pravnog okvira zahtijeva donošenje niza pravnih akata. Prvo, uredbe o sekuritizaciji s jedinstvenim definicijama i pravilima za različite financijske sektore radi usklađivanja pravila o zadržavanju rizika, dubinskoj analizi i objavi. Istom uredbom utvrđuju se kriteriji za STS sekuritizaciju za sve financijske sektore, kategorije prihvatljive imovine i strukture transakcija te relevantne sudionike na tržištu u svim sektorima. Tom bi se uredbom ujedno trebale staviti izvan snage odredbe iz sektorskog zakonodavstva koje će postati suvišne. Drugo, predloženi su i pravni akti za bonitetni tretman sekuritizacija osjetljiviji na rizik za kreditne institucije. Trenutačni bonitetni tretman za kreditne institucije utvrđen je u Uredbi o kapitalnim zahtjevima, a za osiguravatelje u delegiranom aktu Solventnost II. Stoga bi trebalo donijeti prijedlog za izmjenu Uredbe o kapitalnim zahtjevima, dok bi delegirani akt Solventnost II isto tako trebalo izmijeniti nakon što se donese pravni okvir za sekuritizaciju.

U pogledu vremenskog planiranja tih instrumenata, različiti pravni akti čine povezan paket jer će STS sekuritizacija biti predmetom posebno prilagođenog bonitetnog tretmana. Stoga je važno da Komisija izradi sveobuhvatan paket koji sadržava sve relevantne elemente.

Kako bi se osiguralo da regulatorni okvir za sekuritizaciju u području osiguranja bude u skladu sa sadržajem ove Uredbe, potreban je niz izmjena Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/35 (delegirani akt Solventnost II). Prvo, njezine definicije u pogledu sekuritizacije morale bi se uskladiti s onima u ovom prijedlogu. Drugo, zbog izravne primjenjivosti zahtjeva o zadržavanju rizika i dubinskoj analizi u ovom prijedlogu Uredbe, slični zahtjevi iz Delegirane uredbe Solventnost II mogu se staviti izvan snage nakon što ovaj prijedlog stupi na snagu. Konačno, s obzirom na široku potporu tijekom javnog savjetovanja o zelenoj knjizi o uniji tržišta kapitala u pogledu ideje da se i na tranše STS sekuritizacije koje nisu najviše nadređene može primjenjivati prilagođeni kapitalni zahtjev na temelju Solventnosti II, s poboljšanom osjetljivošću na rizik, Komisija će utvrditi novu kalibraciju. Metodologija bi slijedila pristup transparentnosti koji se temelji na kapitalnom zahtjevu za odnosne

izloženosti, uvećano za faktor nepostojanja neutralnosti kako bi se obuhvatio rizik modela sekuritizacije. Kapitalni zahtjevi odnosnih izloženosti temeljili bi se na postojećim kalibracijama iz delegiranog akta Komisije (EU) 2015/35 te bi se faktor nepostojanja neutralnosti uskladio s prosječnim faktorima sadržanima u mišljenju EBA-e od 7. srpnja 2015.¹⁶ Rezultat metodologije bio bi znatno smanjenje kapitalnih zahtjeva za tranše STS sekuritizacije koje nisu najviše nadređene. Tehnički će se poboljšati i metodologija za izračun kalibracija za najviše nadređene tranše. Te promjene kalibracije bit će u obliku izmjene Delegiranog akta Komisije (EU) 2015/35.

Komisija je ovlaštena da već sada donese te izmjene Delegirane uredbe Solventnost II. Međutim, budući da će se novim kalibracijama morati upućivati na ovaj prijedlog te osobito na STS zahtjeve, potrebne izmjene mogu se donijeti tek nakon donošenja ovog prijedloga. Komisija namjerava osigurati da se nove kalibracije u sektorima osiguranja i bankarstva počnu primjenjivati od istog datuma.

Naposljetku, nakon ovog prijedloga u kasnijoj fazi uslijedit će prijedlog za izmjenu delegiranog akta o koeficijentu likvidnosne pokrivenosti kako bi se uskladio s ovom Uredbom. Osobito će se izmijeniti kriteriji prihvatljivosti za sekuritizacije kao imovine 2.B stupnja iz članka 13. tog delegiranog akta kako bi bio dosljedan s općim STS kriterijima iz ove Uredbe. U ovom trenutku ne predlažu se izmjene tih delegiranih akata. One podliježu drugačijem postupku i ovise o ishodu zakonodavnih pregovora o ovom paketu.

3. REZULTATI SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

Savjetovanja s dionicima

Javno savjetovanje o mogućem okviru EU-a za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju održano je između 18. veljače i 13. svibnja 2015. Zaprimito je 120 odgovora¹⁷. Sve u svemu, savjetovanje je pokazalo da bi prioritet trebala biti izrada okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju u cijelom EU-u (vidi sažetak odgovora u Prilogu 10. procjeni učinka na koju se upućuje u nastavku).

Ispitanici su se općenito složili da je potrebno priznati znatno bolje rezultate sekuritizacija EU-a tijekom krize u usporedbi s onima u SAD-u i da je potrebno izmijeniti trenutačni regulatorni okvir. Time bi se na održiv način pridonijelo oporavku europskog tržišta sekuritizacije jer bi se osigurao dodatni kanal za financiranje gospodarstva EU-a, dok bi se istovremeno osigurala financijska stabilnost.

Uzeti su u obzir doprinosi dionika. Niz sudionika na tržištu prednost daje uspostavi privatnih tijela koja bi djelovala kao „tijela za certifikaciju” ili „kontrolna tijela” za STS sekuritizacije. Navode da bi obvezno pravo namirenja u odnosu na vanjske strane moglo pridonijeti prevladavanju trenutačnog lošeg ugleda koji se veže uz sekuritizacije i izgraditi povjerenje ulagača u STS sekuritizacije. Mogućnost uključivanja trećih strana sa stručnim znanjem o STS sekuritizacijama koje bi pomogle provjeriti usklađenost sekuritizacije sa STS zahtjevima, može i ulagačima i inicijatorima pomoći u donošenju mišljenja. Međutim, kako je većina nadzornih tijela u javnom savjetovanju naglasila, bitno je da ulagači i dalje provode vlastitu procjenu jer su na koncu odgovorni za svoje odluke o ulaganjima. Komisija isto tako smatra

¹⁶ Dostupno na www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-14+Opinion+on+qualifying+securitisation.pdf

¹⁷ Dokument je dostupan na sljedećoj adresi: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/securitisation/index_en.htm

da će povoljniji bonitetni tretman u bankarstvu i osiguranju ulagače dovoljno potaknuti da ulažu u STS sekuritizacije.

Prikupljanje i primjena stručnog znanja

Komisija je sudjelovanjem u raspravama i razmjeni mišljenja sa zajedničkom radnom skupinom BCBS-a i IOSCO-a u području tržišta sekuritizacije te uključivanjem u rad BCBS-a na preispitivanju tretmana kapitala došla do vrijednih spoznaja. Komisija je isto tako pratila rad Zajedničkog odbora europskih nadzornih tijela (ESA-e) te njegovih članova odvojeno (EBA, ESMA, EIOPA) na ključnim aspektima sekuritizacije. Tijekom tri javna savjetovanja koja su 2014. proveli ESB i središnja banka Ujedinjene Kraljevine, BCBS – IOSCO odnosno EBA, prikupljene su vrijedne informacije o stajalištima dionika u pogledu tržišta sekuritizacije. Komisija je na temelju toga provela vlastito javno savjetovanje pri čemu se usredotočila na prikupljanje dodatnih podataka o ključnim pitanjima. Komisija se sastala s javnim tijelima, središnjim bankama, predstavnicima privatnog sektora i MMF-om. Sve u svemu, tim savjetovanjima na međunarodnoj razini potvrđena su stajališta iznesena tijekom javnog savjetovanja Komisije te su dobivene određene povratne informacije o relativnim prednostima pojedinih predloženih opcija politike.

Procjena učinka

Za potrebe izrade ovog prijedloga provedena je procjena učinka te se o njoj raspravljalo s upravljačkom skupinom za suradnju među službama. Izvješće o procjeni učinka podneseno je Odboru za nadzor regulative 17. lipnja 2015. Sastanak Odbora održan je 15. srpnja 2015. Odbor je izdao pozitivno mišljenje i pozvao na promjene i dodatne doprinose u sljedećim područjima: trenutačno stanje na tržištu sekuritizacije u različitim državama članicama i vjerojatnim učincima inicijative na ovoj razini; opis poveznice između utvrđenih problema i ciljeva inicijative te njezinih ciljeva koji se realno mogu ostvariti; pregled prednosti i nedostataka opcija u analizi učinka. Ta su pitanja bila predmet razmatranja i obuhvaćena su u završnoj verziji dostupnoj na web-mjestu Komisije. Primjerenost propisa i pojednostavnjivanje

Ovim se prijedlogom pojednostavnjuju i usklađuju postojeće pravne odredbe koje se primjenjuju na sekuritizacije. Nije lako dati pouzdane procjene o tome koliko bi se dodatno financiranje moglo osigurati povećanjem tržišta sekuritizacije s obzirom na to da ono ovisi o mnogim čimbenicima kao što su makroekonomski uvjeti i monetarna politika, ukupna potražnja za kreditima ili trendovi u pogledu alternativnih kanala financiranja. Svi se ti čimbenici mogu tijekom vremena promijeniti i utjecati na konačni rezultat. Primjerice, kad bi se tržište sekuritizacije vratilo na prosječne razine izdavanja iz razdoblja prije krize te kad bi novo izdavanje kreditne institucije upotrebljavale za odobravanje novih kredita, one bi privatnom sektoru mogle osigurati dodatni volumen kredita u iznosu između 100 i 150 milijardi EUR. To bi za poduzeća i kućanstva značilo povećanje kredita od 1,6 %.

Ti financijski instrumenti nisu prikladni za male ulagače zbog razine rizika i složenosti koja im je svojstvena. Opcije politike u ovom prijedlogu trebale bi imati nekoliko pozitivnih učinaka na financiranje MSP-ova (vidi Prilog 6. izvješću o procjeni učinka). Kao prvo, trebalo bi pomoći financiranju MSP-ova preko dva posebna kanala: kreditiranje MSP-ova preko vrijednosnih papira osiguranih imovinom za MSP-ove i kratkoročno kreditiranje preko jednostavnih i transparentnih ABCP jedinica. Kao drugo, inicijativa bi bankama trebala osigurati instrument za prijenos rizika izvan njihovih bilanci. To znači da bi banke trebale osloboditi više kapitala koji se zatim može upotrebljavati za odobravanje novih kredita, uključujući MSP-ovima. I na kraju, zahvaljujući uvođenju jedinstvenog i dosljednog okvira

EU-a za sekuritizaciju te poticanju sudionika na tržištu na razvoj daljnje standardizacije, inicijativom bi se trebali smanjiti operativni troškovi za sekuritizacije. Budući da su ti troškovi viši od prosjeka za sekuritizaciju kredita MSP-ovima, to bi smanjenje osobito povoljno trebalo utjecati na troškove kreditiranja MSP-ova.

Temeljna prava

Za ovaj su prijedlog u određenoj mjeri relevantni samo zaštita osobnih podataka (članak 8.), poduzetnička sloboda (čl. 16.) i zaštita potrošača (čl. 38.) Povelje EU-a o temeljnim pravima. Ograničenja tih prava i sloboda dopuštena su na temelju članka 52. Povelje.

Cilj od općeg interesa kojim se u okviru ovog prijedloga opravdavaju određena ograničenja temeljnih prava jest osiguranje integriteta tržišta i financijske stabilnosti. Na poduzetničku slobodu mogla bi utjecati potreba za praćenjem određenih zahtjeva u pogledu zadržavanja rizika i dubinske analize kako bi se osigurala usklađenost interesa u investicijskom lancu i promišljeno postupanje potencijalnih ulagača. U pogledu zaštite osobnih podataka može biti potrebna objava određenih informacija o kreditu kako bi se osiguralo da ulagači mogu provesti svoju dubinsku analizu. Međutim, napominje se da su te odredbe trenutačno već na snazi u zakonodavstvu EU-a. Ovaj prijedlog ne bi trebao utjecati na potrošače jer sekuritizacije nisu namijenjene potrošačima. Međutim, svim kategorijama ulagača u STS sekuritizaciju omogućila bi se bolja analiza prisutnih rizika, čime se pridonosi zaštiti ulagača.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Ovaj zakonodavni prijedlog imao bi ograničeni utjecaj na proračun EU-a. Podrazumijeva daljnji razvoj politike unutar Komisije i u trima europskim nadzornim tijelima. Uz to će se europskim nadzornim tijelima dodijeliti posebne zadaće koordinacije kako bi se osigurala dosljedna provedba STS okvira u EU-u. Kao prilog je priložena ocjena financijskih posljedica.

5. OSTALI DIJELOVI

• Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja

Budući da je predloženi instrument uredba koja se u znatnoj mjeri temelji na postojećem zakonodavstvu EU-a, nije potrebno izraditi plan provedbe.

Uredba uključuje praćenje i evaluaciju od strane europskih nadzornih tijela i Komisije. Prvo, EBA bi u bliskoj suradnji s ESMA-om i EIOPA-om trebala objaviti izvješće o provedbi STS zahtjeva, o mjerama koje su poduzela nadzorna tijela, značajnim rizicima i novim slabostima koje su se eventualno pojavile tijekom provedbe i konačno o inicijativama sudionika na tržištu za poticanje standardizacije na tržištu sekuritizacije u EU-u. Osim toga, u bliskoj suradnji s dvama drugim europskim nadzornim tijelima tri godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe, ESMA objavljuje izvješće o funkcioniranju zahtjeva za transparentnost i razini transparentnosti na tržištu sekuritizacije u EU-u.

Drugo, Komisija će preispitati tu Uredbu četiri godine nakon njezina stupanja na snagu i izvijestiti o njezinu funkcioniranju te će to izvješće podnijeti Europskom parlamentu i Vijeću prema potrebi zajedno sa zakonodavnim prijedlogom.

Stoga će Uredba podlijevati potpunoj evaluaciji kako bi se procijenilo, među ostalim, koliko je bila učinkovita i djelotvorna u smislu ostvarivanja ciljeva.

Stupanj ostvarenja prvog cilja (*razlikovanje jednostavnih, transparentnih i standardiziranih sekuritizacijskih proizvoda od drugih vrsta sekuritizacije*) mjerit će se prema cijeni STS

proizvoda i razinama izdavanja. Povećanje i jednog i drugog u odnosu na proizvode koji nisu STS bit će znak diferencijacije, a time i ostvarenja prvog cilja.

Drugi cilj (*poticanje širenja standardizacije postupaka i prakse na tržištima sekuritizacije, rješavanje nedosljednosti propisa*) mjerit će se u odnosu na tri kriterija: 1) cijena STS proizvoda i povećanje izdavanja (npr. s obzirom na to da bi smanjenje operativnih troškova trebalo dovesti do viših razina izdavanja), 2) stupanj standardizacije materijala za trgovanje i izvješćivanje i na kraju 3) povratne informacije od aktera na tržištu o razvoju operativnih troškova (činjenični podaci o tome ne moraju biti javno dostupni).

Detaljno objašnjenje posebnih odredaba prijedloga

Ovaj prijedlog sadržava dva glavna dijela. Prvi dio posvećen je pravilima koja se primjenjuju na sve sekuritizacije, dok je drugi dio usmjeren samo na STS sekuritizaciju.

U prvom dijelu navode se osnovna zajednička pravila koja se primjenjuju na sve sekuritizacije, uključujući STS sekuritizaciju. Iako u postojećem zakonodavstvu EU-a već postoje određena pravila za sektore kreditnih institucija, upravljanja imovnom i osiguranja, ona su raspršena u različitim pravnim aktima i nisu uvijek dosljedna. Stoga se prvim dijelom prijedloga pravila stavljaju u jedan pravni akt, čime se osigurava međusektorska dosljednost i konvergencija te racionalizacija i pojednostavnjenje postojećih pravila. Posljedica toga bilo bi ukidanje sektorskih odredaba o istom području.

Drugi dio sadržava kriterije kojima se definira STS sekuritizacija. U Uredbi o koeficijentu likvidnosne pokrivenosti i Uredbi Solventnost II Komisija je u posebne svrhe već utvrdila kriterije slične onima u prijedlogu, ali Uredbom o sekuritizaciji uvest će se općeniti međusektorski mehanizam. Preispitivanjem Uredbe o kapitalnim zahtjevima i budućim izmjenama delegiranog akta Solventnost II predviđet će se bonitetni tretman osjetljiviji na rizik za banke i osiguravatelje koji ulažu u STS sekuritizaciju. Delegirani akt o koeficijentu likvidnosne pokrivenosti isto će se izmijeniti kako bi upućivao na ovaj zakonodavni akt i osobito na skup STS kriterija. Posebni kriteriji povezani s obilježjima likvidnosti sekuritizacije odredit će se u izmijenjenom delegiranom aktu.

Definicije (članak 2.)

Definicije u prijedlogu u velikoj su mjeri preuzete iz Uredbe o kapitalnim zahtjevima i osiguravaju da se iste definicije primjenjuju u svim financijskim sektorima, uključujući i one koji nisu obuhvaćene Uredbom o kapitalnim zahtjevima.

Pravila o dubinskoj analizi za ulagače (članak 3.)

Budući da sekuritizacije nisu uvijek najjednostavniji i najtransparentniji financijski proizvodi te da mogu biti rizičniji od drugih financijskih instrumenata, institucionalni ulagači podliježu pravilima o dubinskoj analizi.

Postojeća pravila utvrđena su Uredbom o kapitalnim zahtjevima, delegiranim aktom Solventnost II. i Delegiranim uredbom Komisije 231/2013 (Uredba o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova). Ta će se pravila staviti izvan snage i zamijeniti jedinstvenim člankom kojim se za sve vrste institucionalnih ulagača koji posluju u EU-u ili preko EU-a predviđaju identične i pojednostavnjene odredbe o dubinskoj analizi. Na UCITS-e se za sada ne primjenjuju pravila o dubinskoj analizi, međutim Komisija je ovlaštena donijeti takva pravila (članak 50.a Direktive o UCITS-ima). To još nije učinila zbog namjere da UCITS-e obuhvati ovom inicijativom. Iz tog se razloga prijedlog proširuje i na zahtjeve za

UCITS-e. U prijedlogu su zahtjevima u pogledu dubinske analize obuhvaćene i institucije za strukovno mirovinsko osiguranje (IORP). One do sada nisu podlijegale tim pravilima, ali to bi bilo u skladu s ciljem poboljšanja upravljanja rizicima iz prijedloga IORP2 i ciljem uspostave usklađenog okvira za institucionalne ulagače.

Za STS sekuritizacije ulagači bi trebali provoditi dubinsku analizu usklađenosti sa STS zahtjevima. S obzirom na to da STS zahtjevi nisu pokazatelj obilježja rizika sekuritizacije, ulagači su i dalje odgovorni za procjenu rizika svojstvenih njihovoj izloženosti sekuritizacijskoj poziciji te je li sekuritizacija prikladna i odgovara li potrebama ulagača.

Zadržavanje rizika (članak 4.)

Zadržavanjem rizika od strane inicijatora, sponzora i izvornih zajmodavaca sekuritizacija osigurava se usklađenost interesa tih aktera i interesa ulagača.

Postojećim sektorskim propisima (Uredba o kapitalnim zahtjevima, Direktiva Solventnost II i Uredba o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova) već su utvrđeni zahtjevi u pogledu zadržavanja rizika, ali se primjenjuje tzv. „neizravan pristup”: inicijatori, sponzori ili izvorni zajmodavci ne podliježu tim zahtjevima izravno, već bi ulagač trebao provjeriti je li inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac zadržao rizik. Međutim, time se opterećuje ulagač koji nema izravan pristup informacijama potrebnima za takvu provjeru.

Stoga se ovim prijedlogom za inicijatora, sponzora ili izvornog zajmodavca predviđa zahtjev izravnog zadržavanja rizika i obveza izvješćivanja. Na taj će način ulagači jednostavno moći provjeriti jesu li ti subjekti zadržali rizik. Za sekuritizacije osobito u situacijama u kojima inicijator, sponzor ni izvorni zajmodavac nemaju poslovni nastan u EU-u i dalje će se u cijelosti primjenjivati neizravan pristup. Tim postojećim pristupom osiguravaju se ravnopravni uvjeti na globalnoj razini. U skladu s postojećim zakonodavstvom EU-a trebalo bi predvidjeti određene iznimke za slučajeve u kojima su sekuritizacijske izloženosti u cijelosti, bezuvjetno i neopozivo zajamčene, osobito od strane javnih tijela. U slučaju potpore iz javnih sredstava u obliku jamstava ili u drugim oblicima, odredbama u ovoj Uredbi ne dovode se u pitanje pravila o državnim potporama.

Ovim se prijedlogom uzima u obzir i preporuka EBA-e o zatvaranju potencijalnih rupa u propisima kod provedbe mehanizma zadržavanja rizika zbog kojih bi se zahtjeve moglo zaobići širokim tumačenjem definicije inicijatora. Stoga se za potrebe članka 4. utvrđuje da se subjekt osnovan kao namjenski subjekt isključivo u svrhu sekuritizacije izloženosti i bez šire poslovne namjene ne može smatrati inicijatorom. Primjerice, subjekt koji zadržava ekonomski udjel mora biti sposoban podmiriti obvezu plaćanja iz sredstava koja nisu povezana s izloženostima koje se sekuritiziraju.

Pravila o transparentnosti (članak 5.)

Zahtjevi u pogledu transparentnosti sekuritizacije i odnosnih izloženosti omogućuju ulagačima da razumiju, procijene i uspoređuju sekuritizacijske transakcije i da se ne oslanjaju samo na treće strane kao što su agencije za kreditni rejting. Njima se ulagačima omogućuje da postupaju promišljeno i provode dubinsku analizu.

Ovim se prijedlogom osigurava da će ulagači imati na raspolaganju sve relevantne informacije o sekuritizacijama. Obuhvaća sve vrste sekuritizacija i primjenjuje se u svim sektorima. Kako bi se ulagačima olakšalo korištenje informacijama, a inicijatorima, sponzorima i SSPN-ovima objava, prijedlogom se preuzima postojeća stečevina, uključujući standardizirane obrasce za objavu. Budući da potonji trenutačno ne obuhvaćaju sve segmente

sekuritizacije, potrebno je izraditi dodatne obrasce (npr. za ABCP). Pritom je potrebno pronaći pravu ravnotežu između razine detalja i proporcionalnosti zahtjeva u pogledu objave.

Inicijatori, sponzori i SSPN-ovi trebali bi informacije staviti na raspolaganje ulagačima, preko standardiziranih obrazaca, na *web*-mjestu koje ispunjava određene kriterije kao što su kontrola kvalitete podataka i kontinuitet poslovanja. U praksi to bi moglo omogućiti unos tih informacija u registar podataka kao što je „Europsko skladište podataka” gdje je već prikupljeno mnogo informacija te vrste u svrhu provjere prihvatljivosti za aktivnosti refinanciranja u Eurosustavu. Informacije se unose preko standardiziranih obrazaca koji bi se mogli upotrebljavati i za izvješćivanje u skladu s ovom Uredbom i do njezina dovršenja na *web*-mjestu za SFI u skladu s člankom 8.b Uredbe o agencijama za kreditni rejting (CRAIII). U svakom slučaju, nadležna tijela dužna su osigurati da se ulagačima propisno pružaju informacije i da *web*-mjesto bude u skladu s potrebnim karakteristikama. Zahtjeve koje mora ispunjavati *web*-mjesto na kojem će informacije biti dostupne imateljima sekuritizacijskih pozicija, ESMA bi u bliskoj suradnji s EBA-om i EIOPA-om trebala utvrditi u nacrtu regulatornih tehničkih standarda. Tim će se zahtjevima osobito obuhvatiti struktura upravljanja, uključujući neovisnost *web*-mjesta, modaliteti pristupa informacijama, interni postupci za osiguravanje dobrog funkcioniranja, operativne stabilnosti i integriteta *web*-mjesta te važeći postupci za osiguranje kvalitete i točnosti informacija.

STS sekuritizacija (članci 6. do 13.)

Članci 6. do 13. sadržavaju zahtjeve za **jednostavnu, transparentnu i standardiziranu („STS”) sekuritizaciju**.

„STS standard” ne znači da predmetna sekuritizacija ne nosi rizike, već znači da proizvod ispunjava niz kriterija i da će razborit ulagač koji postupa s dužnom pažnjom moći analizirati prisutne rizike.

Postojat će dvije vrste STS zahtjeva: jedan za dugoročne sekuritizacije i jedan za kratkoročne sekuritizacije (ABCP). Međutim, zahtjevi su u velikoj mjeri slični. Zahtjevi su izrađeni na temelju postojećih zahtjeva iz delegiranih akata o koeficijentu likvidnosne pokrivenosti i Solventnost II, mišljenja EBA-e i standarda BCBS-a i IOSCO-a. Zahtjevi će se primjenjivati na sve financijske sektore.

Ovim prijedlogom omogućuje se da samo sekuritizacija „stvarne prodaje” postane STS. U sekuritizaciji stvarne prodaje vlasništvo odnosnih izloženosti prenosi se ili ustupa sekuritizacijskom subjektu posebne namjene (SSPN). U sintetskim sekuritizacijama odnosne izloženosti ne prenose se na takav subjekt, već se kreditni rizik povezan s odnosnim izloženostima prenosi s pomoću jamstva ili ugovora o izvedenicama. Time se uvodi dodatni kreditni rizik druge ugovorne strane i potencijalna složenost povezana posebno sa sadržajem ugovora. Dosad za sintetsku sekuritizaciju nisu izrađeni STS kriteriji niti na međunarodnoj razini (BCBS – IOSCO) niti na europskoj razini (EBA). Stoga u ovom trenutku nije dovoljno jasno koje bi se sintetske sekuritizacije trebale smatrati STS sekuritizacijama i pod kojim uvjetima. Komisija će i dalje razmatrati to pitanje i pratiti rad međunarodnih i europskih tijela na tom pitanju. Procijenit će bi li određene sintetske sekuritizacije, koje su bile uspješne tijekom financijske krize te su jednostavne, transparentne i standardizirane, trebale moći ispunjavati STS zahtjeve. Komisija bi buduće doprinose, posebno doprinose EBA-e, mogla uključiti u svoje buduće prijedloge politike. Međutim, izdvojena je posebna kategorija transakcija MSP-ova koje se obavljaju uz javna tijela ili sustave državnih jamstava (tzv.

„tranširano pokriće”) te će joj se pod posebnim uvjetima dodijeliti STS bonitetni tretman iz Uredbe o kapitalnim zahtjevima.

STS obavijesti i objave (članak 14.)

Inicijatori, sponzori i SSPN-ovi trebali bi zajednički snositi odgovornost za usklađenost sa STS zahtjevima i za slanje obavijesti ESMA-i koja će je objaviti na svojem *web*-mjestu. Time će se osigurati da inicijatori, sponzori i SSPN-ovi preuzmu odgovornost za svoju tvrdnju da je riječ o STS sekuritizaciji i da je tržište transparentno. Inicijatori i sponzori odgovorni su za sve gubitke ili štete nastale zbog netočnih ili obmanjujućih obavijesti pod uvjetima utvrđenima nacionalnim zakonodavstvom. Međutim, ulagači i dalje moraju provoditi dubinsku analizu, ali se u odgovarajućoj mjeri mogu osloniti na STS obavijest i informacije koje objavljuje inicijator, sponzor ili SSPN o ispunjavanju STS kriterija. Kako bi se ulagačima te inicijatorima, sponzorima i SSPN-ovima olakšao postupak, europska nadzorna tijela izradit će obrazac za STS procjenu.

Nadzor (članci 15. do 22.)

Kako bi se očuvala financijska stabilnost, osiguralo povjerenje ulagača i poticala likvidnost, ključan je pravilan i učinkovit nadzor sekuritizacijskih tržišta. U tu svrhu prijedlogom se zahtijeva da države članice imenuju nadležna tijela u skladu s postojećim pravnim aktima EU-a u području financijskih usluga. Kao što je trenutačno slučaj u skladu s postojećim odredbama zakonodavstva EU-a, države članice trebale bi za nadzor usklađenosti s člankom o dubinskoj analizi imenovati nadležno tijelo relevantnog institucionalnog ulagača. To nadzorno tijelo trebalo bi imati ovlasti koje mu se dodjeljuju na temelju mjerodavnog zakonodavstva o financijskim uslugama. Za nadzor iz članaka 4. do 14. prijedloga, kada uključene stranke podliježu nadzoru na temelju zakonodavstva EU-a o financijskim uslugama, nadležno tijelo za predmetni regulirani subjekt trebale bi imenovati države članice. Na primjer, ako je predmetni subjekt kreditna institucija, država članica imenuje odgovarajuće nadzorno tijelo za bankarstvo. Ako je kreditna institucija značajna kreditna institucija u skladu s Uredbom (EU) br. 1024/2013, trebalo bi imenovati jedinstveni nadzorni mehanizam. Ako predmetna stranka nije regulirani subjekt u skladu sa zakonodavstvom EU-a o financijskim uslugama, na primjer SSPN, države članice mogu odlučiti koje tijelo bi trebalo biti nadležno tijelo. Na taj način mehanizmi nadzora za ovaj prijedlog usklađeni su u najvećoj mogućoj mjeri s postojećim mehanizmima. Za subjekte koji trenutačno ne podliježu zakonodavstvu EU-a države članice moraju imenovati jedno ili više nadležnih tijela.

Države članice trebale bi nadležnim dijelima dodijeliti ovlasti nadzora, istrage i sankcioniranja koje su inače dostupne na temelju zakonodavstva EU-a o financijskim uslugama.

S obzirom na prekogranični karakter tržišta sekuritizacije, od presudne je važnosti suradnja nadležnih tijela i europskih nadzornih tijela. Osnovni preduvjet su razmjena informacija, suradnja u aktivnostima nadzora i istraga te koordinacija donošenja odluka.

Kako bi se osiguralo dosljedno tumačenje i zajedničko razumijevanje STS zahtjeva od strane nadležnih tijela, EBA, ESMA i EIOPA trebale bi koordinirati rad nadležnih tijela u različitim financijskim sektorima i ocijeniti praktična pitanja koja bi se mogla pojaviti u pogledu STS sekuritizacije. Posebno mogu koordinirati njihov rad u okviru Zajedničkog odbora europskih nadzornih tijela. Postupkom pitanja i odgovora mogla bi se olakšati provedba ove Uredbe od strane sudionika na tržištu i nadležnih tijela.

S obzirom na utjecaj STS klasifikacije na, primjerice, tretman kapitala takvih proizvoda, potrebna su određena posebna pravila. Na primjer, dva osiguravatelja iz dviju različitih država članica mogla bi uložiti u istu STS sekuritizaciju iz druge države članice. Nadležno tijelo s nadzorom nad prvim osiguravateljem moglo bi zaključiti da sekuritizacijski instrument ne udovoljava STS zahtjevima, dok bi nadležno tijelo s nadzorom nad drugim osiguravateljem moglo zaključiti da udovoljava STS zahtjevima. Kontinuirana primjena različitih pristupa mogla bi negativno utjecati na vjerodostojnost STS pristupa i dovesti do regulatorne arbitraže.

Kako bi se osigurao vjerodostojan pristup za STS sekuritizaciju, u prijedlog su uvedena određena posebna pravila. Ako nadležno tijelo ima dokaze da su inicijatori, sponzori i SSPN-ovi poslali bitno netočnu ili obmanjujuću STS obavijest, trebalo bi odmah obavijestiti ESMA-u, EBA-u ili EIOPA-u te nadležna tijela predmetnih država članica kako bi se razmotrili njegovi nalazi. Ako se ne mogu složiti, trebalo bi provesti obvezujuće posredovanje u skladu s Uredbom o ESMA-i.

Izmjene drugih pravnih akata (članci 23. do 27.)

Člancima 24. – 27. izmjenjuje se niz članaka drugih pravnih akata, osobito Direktive o UCITS-ima, Direktive Solventnost II, Uredbe o agencijama za kreditni rejting, Direktive o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i EMIR-u. Te su promjene potrebne kako bi odražavale uspostavu usklađenog sekuritizacijskog okvira ovim prijedlogom. Stoga se niz odredaba mora staviti izvan snage ili izmijeniti. One će ostati na snazi dok se delegirani akti (relevantne odredbe u njima) koji se temelje na ovim direktivama i uredbama ne stave izvan snage. To osobito važi za odredbe Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 625/2014¹⁸, članke 254. – 257. delegiranog akta Solventnost II, članke 50. – 56. Uredbe o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova¹⁹ i odredbe Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 2015/3.²⁰ Komisija će donijeti potrebne izmjene tih delegiranih akata na temelju donesene Uredbe o sekuritizaciji.

Izmjenama Uredbe o EMIR-u predviđeno je da ugovori o OTC izvedenicama koje su sklopili subjekti pokrivenih obveznica i sekuritizacijski subjekti posebne namjene ne bi trebali podlijevati obvezi poravnanja pod uvjetom da su ispunjeni određeni uvjeti. To je izuzeće opravdano činjenicom da su druge ugovorne strane ugovora o OTC izvedenicama osigurani vjerovnici na temelju pokrivenih obveznica i sekuritizacijskih aranžmana i možda je već predviđena odgovarajuća zaštita od kreditnog rizika druge ugovorne strane. U tim slučajevima obveza centralnog poravnanja mogla bi predstavljati nepotrebno dupliciranje mjera smanjenja rizika i stoga bi mogla neopravdano utjecati na strukturu imovine. Te bi odredbe trebale omogućiti europskim nadzornim tijelima da za izdavatelje STS sekuritizacija utvrde situacije i uvjete kojima se opravdava isključenje iz zahtjeva EMIR-a u pogledu poravnanja i pokrivenosti maržom.

Treće zemlje

¹⁸ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 625/2014 od 13. ožujka 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća regulatornim tehničkim standardima kojima se određuju zahtjevi za institucije ulagatelje, sponzore, izvorne zajmodavce i inicijatore koji se odnose na izloženosti prenesenom kreditnom riziku (*SL L 174, 13.6.2014., str. 16. – 25.*).

¹⁹ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 231/2013 od 19. prosinca 2012. o dopuni Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na izuzeća, opće uvjete poslovanja, depozitare, financijsku polugu, transparentnost i nadzor (*SL L 83, 22.3.2013., str. 1. – 95.*).

²⁰ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/3 od 30. rujna 2014. o dopuni Uredbe (EZ) br. 1060/2009 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda koji se odnose na zahtjeve za objavu povezane sa strukturiranim financijskim instrumentima (*SL L 2, 6.1.2015., str. 57. – 119.*).

Ovim se prijedlogom predviđa sustav koji će biti otvoren za sekuritizacije iz trećih zemalja. Institucionalni ulagači iz EU-a mogu ulagati u sekuritizacije koje nisu iz EU-a i morat će provoditi istu dubinsku analizu kao i za sekuritizacije iz EU-a što uključuje provjeru je li zadržan rizik i je li inicijator, sponzor ili SSPN dao na raspolaganje sve potrebne informacije. Nadalje, sekuritizacije koje nisu iz EU-a mogu isto tako ispunjavati STS zahtjeve, a inicijator, sponzor ili SSPN može poslati STS obavijest ESMA-i u skladu s člankom 8. Isto tako nije potrebno da se odnosne izloženosti nalaze u EU-u.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o utvrđivanju zajedničkih pravila o sekuritizaciji i uspostavi europskog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju i izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ, 2011/61/EU i uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/201

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²¹,

djelujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Sekuritizacijom su obuhvaćene transakcije kojima se zajmodavcu – obično kreditnoj instituciji – omogućuje refinanciranje skupa kredita ili izloženosti, kao što su krediti za nekretnine, *leasing* automobila, potrošački krediti ili kreditne kartice, njihovim pretvaranjem u vrijednosne papire kojima se trguje. Zajmodavac objedinjuje i „preoblikuje” portfelj svojih kredita i raspodjeljuje ih u različite kategorije rizika za različite ulagače, čime ulagačima omogućuje pristup ulaganjima u kredite i druge izloženosti kojima inače ne bi imali izravan pristup. Povrat od ulaganja ulagači ostvaruju iz novčanih tokova odnosnih kredita.
- (2) U planu ulaganja za Europu koji je predstavljen 26. studenoga 2014. Komisija je najavila svoju namjeru ponovnog pokretanja kvalitetnih tržišta sekuritizacija bez ponavljanja pogrešaka iz razdoblja prije financijske krize 2008. Razvoj jednostavnog, transparentnog i standardiziranog sekuritizacijskog tržišta sastavni je dio unije tržišta kapitala i pridonosi prioritetnom cilju Komisije, a to je poticati otvaranje radnih mjesta i povratak održivom rastu.
- (3) Europska unija ne namjerava oslabiti zakonodavni okvir proveden nakon financijske krize u cilju rješavanja rizika svojstvenih iznimno složenim, netransparentnim i rizičnim sekuritizacijama. Nužno je osigurati da se donesu pravila kojima će se jednostavni, transparentni i standardizirani proizvodi bolje diferencirati od složenih, netransparentnih i rizičnih instrumenata te primijeniti bonitetni okvir osjetljiviji na rizik.
- (4) Sekuritizacija je važan element za dobro funkcioniranje financijskih tržišta. Dobro strukturirana sekuritizacija važan je kanal za diversifikaciju izvora financiranja i učinkovitiju raspodjelu rizika unutar financijskog sustava Unije. Omogućuje širu

²¹ SL C , , str. .

distribuciju rizika financijskog sektora i može pomoći osloboditi bilance inicijatora kako bi se omogućilo daljnje kreditiranje gospodarstva. Sve u svemu, može poboljšati učinkovitost u financijskom sustavu i osigurati dodatne prilike za ulaganja. Sekuritizacija može biti most između kreditnih institucija i tržišta kapitala, što će neizravno donijeti korist poduzećima i građanima (na primjer jeftiniji krediti i financiranje poduzeća, krediti za nekretnine i kreditne kartice).

- (5) Kako bi se uspostavio bonitetni okvir osjetljiviji na rizik za jednostavne, transparentne i standardizirane („STS”) sekuritizacije, Unija bi trebala jasno definirati što je STS sekuritizacija jer bi se u protivnom regulatorni tretman osjetljiviji na rizik za kreditne institucije i društva za osiguranje na drukčiji način primjenjivao na vrste sekuritizacija koje se razlikuju u državama članicama. To bi dovelo do nejednakih uvjeta i regulatorne arbitraže.
- (6) Primjereno je u skladu s postojećim definicijama u sektorskom zakonodavstvu Unije utvrditi definicije svih ključnih pojmova iz područja sekuritizacije. Posebno je potrebna jasna i obuhvatna definicija sekuritizacije kako bi se obuhvatile sve transakcije ili sheme u kojima je kreditni rizik povezan s izloženosti ili skupom izloženosti tranširan. Izloženost iz koje proizlazi izravna obveza plaćanja za transakciju ili shemu koja se upotrebljava za financiranje ili upravljanje materijalnom imovinom ne treba se smatrati izloženosti prema sekuritizaciji, čak i ako iz transakcije ili sheme proizlaze obveze plaćanja različitog statusa u redoslijedu naplate.
- (7) Na međunarodnoj i europskoj razini uloženi su veliki napor i trud u definiranje STS sekuritizacije, a u delegiranim uredbama Komisije (EU) 2015/61²² i (EU) 2015/35²³ već su utvrđeni kriteriji za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju za posebne svrhe, s kojom se povezuje bonitetni tretman osjetljiviji na rizik.
- (8) Na temelju postojećih kriterija, kriterija BCBS-a i IOSCO-a donesenih 23. srpnja 2015. za utvrđivanje jednostavnih, transparentnih i usporedivih sekuritizacija, a posebno na temelju mišljenja EBA-e o prihvatljivim sekuritizacijama objavljenog 7. srpnja 2015., od ključne je važnosti utvrditi opću definiciju STS sekuritizacije primjenjivu na različite sektore.
- (9) Primjena STS kriterija u cijelom EU-u ne bi smjela dovesti do neujednačenih pristupa. Takvim bi se pristupima stvorile moguće prepreke prekograničnim ulagačima jer bi oni morali detaljno proučiti okvire država članica, čime bi se narušilo povjerenje ulagača u STS kriterije.
- (10) Od ključne je važnosti da nadležna tijela usko surađuju kako bi se osiguralo zajedničko i dosljedno shvaćanje STS zahtjeva u cijeloj Uniji i riješili potencijalni problemi tumačenja. U svjetlu tog cilja tri europska nadzorna tijela (ESA-e) trebala bi u okviru Zajedničkog odbora europskih nadzornih tijela koordinirati svoj rad i rad nadležnih tijela kako bi se osigurala međusektorska dosljednost te procijeniti moguća praktična pitanja povezana s STS sekuritizacijama. Pritom bi trebalo zatražiti i mišljenja sudionika na tržištu te ih uzeti u obzir u mjeri u kojoj je to moguće. Rezultat tih rasprava treba objaviti na *web*-mjestima ESA-a kako bi se inicijatorima, sponzorima, sekuritizacijskim subjektima posebne namjene (SSPN-ovi) i ulagačima

²² Delegirana uredba Komisije od 10. listopada 2014. o dopuni Uredbe (EU) 575/2013 u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija (*SL L 11, 17.1.2015., str. 1.*).

²³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 od 10. listopada 2014. o dopuni Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (*SL L 12, 17.1.2015., str. 1.*).

pomoglo pri procjeni STS sekuritizacija prije izdavanja ili ulaganja u takve pozicije. Takav bi koordinacijski mehanizam bio osobito važan u razdoblju prije provedbe ove Uredbe.

- (11) Ne samo da će se ulaganjima u sekuritizacije ili izloženosti sekuritizacijama ulagači izložiti kreditnim rizicima odnosnih kredita ili izloženosti, već bi proces strukturiranja sekuritizacije mogao dovesti i do drugih rizika kao što su rizik agencije, rizik modela, pravni i operativni rizik, rizik druge ugovorne strane, rizik servisiranja, likvidnosni rizik, koncentracijski rizik i rizici operativne prirode. Stoga je nužno da institucionalni ulagači podliježu proporcionalnim zahtjevima povezanima s dubinskom analizom, kojima se osigurava da pravilno procjenjuju rizike povezane sa svim vrstama sekuritizacije, u korist krajnjih ulagača. Stoga se dubinskom analizom može povećati povjerenje u tržište i među pojedinim inicijatorima, sponzorima i ulagačima. Potrebno je i da ulagači provedu primjerenu dubinsku analizu u pogledu STS sekuritizacija. Oni mogu prikupiti informacije koje objavljuju stranke sekuritizacije, osobito STS obavijest i povezane informacije objavljene u tom kontekstu, kojima bi se ulagačima pružile sve relevantne informacije o načinu ispunjivanja STS kriterija. Institucionalni ulagači trebali bi se moći na odgovarajući način osloniti na STS obavijest i informacije koje objavljuju inicijator, sponzor i SSPN-ovi u pogledu toga ispunjuje li sekuritizacija STS zahtjeve.
- (12) Važno je uskladiti interese inicijatora, sponzora i izvornih zajmodavaca, koji izloženosti pretvaraju vrijednosne papire kojima se trguje, i ulagača. Kako bi to postigli, inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac trebali bi zadržati znatan udio u odnosnim izloženostima sekuritizacije. Zato je važno da inicijatori ili sponzori zadrže značajnu neto ekonomsku izloženost predmetnom odnosnom riziku. Općenito, sekuritizacijske transakcije ne bi smjele biti strukturirane na način kojim se izbjegava primjena zahtjeva za zadržavanje. Taj bi se zahtjev trebao primjenjivati u svim situacijama u kojima je primjenjiv ekonomski sadržaj sekuritizacije, bez obzira na pravni oblik ili instrumente koji se upotrebljavaju. Nema potrebe za višestrukom primjenom zahtjeva za zadržavanje. Kod svake sekuritizacije dovoljno je da zahtjevu podliježe samo inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac. Isto tako, ako sekuritizacijske transakcije sadržavaju druge sekuritizacijske pozicije kao odnosne izloženosti, zahtjev za zadržavanje trebao bi se primjenjivati samo na sekuritizaciju koja je predmet ulaganja. U STS obavijesti ulagači se obavješćuju da inicijatori zadržavaju značajnu neto ekonomsku izloženost odnosnim rizicima. Potrebne su određene iznimke kada za sekuritizirane izloženosti u cijelosti, bezuvjetno i neopozivo jamče određena javna tijela. U slučaju potpore iz javnih sredstava u obliku jamstava ili iz drugih izvora, ni jednom odredbom ove Uredbe ne dovode se u pitanje pravila o državnim potporama.
- (13) Sposobnost ulagača za provedbu dubinske analize i donošenje utemeljene procjene kreditne sposobnosti određenog sekuritizacijskog instrumenta ovisi o njihovu pristupu informacijama o tim instrumentima. Na temelju postojećeg zakonodavstva važno je uspostaviti sveobuhvatan sustav u okviru kojeg će ulagači imati pristup svim relevantnim informacijama tijekom cijelog razdoblja trajanja transakcija i smanjiti obveze izvješćivanja inicijatora, sponzora i SSPN-ova te omogućiti trajan, jednostavan i slobodan pristup ulagača pouzdanim informacijama o sekuritizacijama.
- (14) Inicijatori, sponzori i SSPN-ovi trebali bi u izvješću ulagačima staviti na raspolaganje sve materijalno značajne podatke o kreditnoj kvaliteti i kvaliteti odnosnih izloženosti, uključujući podatke kojima se ulagačima omogućuje da jasno utvrde neurednosti u plaćanju i neispunjavanje obveza odnosnih dužnika, restrukturiranje duga, otpust duga,

odgodu plaćanja, otkup, razmake između plaćanja, gubitke, storniranja, povrate i druge instrumente za ispravljanje kvalitete imovine u skupu odnosnih izloženosti. U izvješću ulagačima trebali bi se navesti i podaci o novčanim tokovima koji nastaju na temelju odnosnih izloženosti i obveza povezanih s izdavanjem sekuritizacije, uključujući zasebno objavljivanje dobiti i isplata sekuritizacijske pozicije (planirana glavnica, planirane kamate, paušal glavnice, dospjele kamate i naknade te svi podaci povezani s bilo kojim događajem kojim se pokreću promjene u prvenstvu plaćanja ili zamjena bilo koje druge ugovorne strane), kao i podaci o iznosu i obliku kreditnog poboljšanja dostupnog svakoj tranši. Iako su jednostavne, transparentne i standardizirane sekuritizacije do sada bile uspješne, ispunjivanje STS zahtjeva ne znači da sekuritizacijska pozicija nije povezana s rizicima niti se time upućuje na ikakve pokazatelje kreditne kvalitete sekuritizacije. Naprotiv, to bi se trebalo shvatiti kao naznaka da će razborit i pažljiv ulagač moći analizirati rizike povezane sa sekuritizacijom. Trebale bi postojati dvije vrste STS zahtjeva: jedna za dugoročne, a druga za kratkoročne sekuritizacije (ABCP), koje bi trebale u velikoj mjeri biti podložne sličnim zahtjevima, uz posebnu prilagodbu kako bi se uzele u obzir strukturne značajke tih dvaju tržišnih segmenata. Funkcioniranje tih tržišta različito je kod programa ABCP koji se oslanjaju na niz ABCP transakcija, koje se sastoje od kratkoročnih izloženosti koje je potrebno zamijeniti nakon dospijeca. Osim toga, STS kriteriji trebaju odražavati i posebnu ulogu sponzora u pružanju likvidnosne potpore ABCP jedinicama.

- (15) Ovim prijedlogom omogućuje se da samo sekuritizacije „stvarne prodaje” nose oznaku STS. U sekuritizaciji stvarne prodaje vlasništvo odnosnih izloženosti prenosi se ili dodjeljuje izdavatelju, a to je sekuritizacijski subjekt posebne namjene (SSPN). Prijenos odnosnih izloženosti SSPN-u ne bi trebao podlijevati strogim odredbama o povratu sredstava u slučaju nesolventnosti prodavatelja. Takve stroge odredbe o povratu sredstava uključuju, ali ne bi se trebale ograničiti na odredbe u skladu s kojima likvidator prodavatelja može poništiti prodaju odnosnih izloženosti isključivo na osnovi toga da je zaključena u određenom razdoblju prije objave nesolventnosti prodavatelja ili odredbe prema kojima SSPN može spriječiti to poništenje samo ako može dokazati da u trenutku prodaje nije bio svjestan nesolventnosti prodavatelja.
- (16) U sekuritizacijama koje nisu „stvarna prodaja” odnosne izloženosti ne prenose se na takav subjekt izdavatelja, već se kreditni rizik povezan s odnosnim izloženostima prenosi na temelju ugovora o izvedenicama ili jamstava. Time se uvodi dodatni kreditni rizik druge ugovorne strane i potencijalna složenost povezana posebno sa sadržajem ugovora o izvedenicama. Do sada ni jedna analiza na međunarodnoj razini ili razini Unije nije bila dovoljna za utvrđivanje STS kriterija za te vrste sekuritizacijskih instrumenata. Nužna je buduća procjena o tome jesu li stoga određene sintetske sekuritizacije, koje su bile uspješne tijekom financijske krize te su jednostavne, transparentne i standardizirane, prihvatljive za oznaku STS. Na temelju navedenog Komisija će procijeniti bi li sekuritizacije koje nisu „stvarna prodaja” trebale biti obuhvaćene oznakom STS u budućem prijedlogu.
- (17) Odnosne izloženosti koje je prodavatelj prenio na SSPN trebale bi ispunjavati prethodno utvrđene i jasno definirane kriterije prihvatljivosti kojima se ne dopušta aktivno upravljanje portfeljima tih izloženosti na diskrecijskoj osnovi. Zamjena izloženosti kojima se krše izjave i jamstva u načelu se ne bi trebala smatrati aktivnim upravljanjem portfeljima.
- (18) Kako bi se osiguralo da ulagači provode primjerenu dubinsku analizu i olakšala procjena odnosnih rizika, važno je da sekuritizacijske transakcije budu osigurane

skupovima izloženosti koje su slične prema vrsti imovine, kao što su skupovi stambenih kredita, skupovi komercijalnih kredita, najmovi i kreditne linije odobreni društvima iste kategorije radi financiranja kapitalnih rashoda ili poslovnih djelatnosti, skupovi kredita i najмова za kupnju automobila odobreni dužnicima ili najmoprincipima ili krediti i skupovi kreditnih linija odobreni pojedincima za osobne potrebe ili potrebe obitelji ili potrošnje kućanstva.

- (19) Nužno je izbjeći ponavljanje modela koji se temelje isključivo na načelu „kreiraj i distribuiraj”. U tim situacijama zajmodavci odobravaju kredite primjenjujući loše i slabe politike odobravanja plasmana jer unaprijed znaju da se povezani rizici naposljetku prodaju trećim osobama. Stoga bi se izloženosti koje se sekuritiziraju trebale inicirati u uobičajenom poslovanju inicijatora ili izvornog zajmodavca u skladu sa standardima odobravanja plasmana koji ne bi trebali biti manje strogi od onih koje inicijator ili izvorni zajmodavac primjenjuje na iniciranje sličnih izloženosti koje nisu sekuritizirane. Značajne promjene standarda odobravanja plasmana potrebno je u potpunosti objaviti potencijalnim ulagačima. Inicijatori ili izvorni zajmodavci trebali bi imati dovoljno iskustva u iniciranju izloženosti sličnih onima koje su sekuritizirane. U slučaju sekuritizacija u kojima su odnosne izloženosti stambeni krediti, skup kredita ne bi trebao uključivati kredite koji su stavljeni na tržište i zajamčeni pod pretpostavkom da su podnositelj zahtjeva za kredit ili, ovisno o slučaju, posrednici upozoreni da zajmodavac možda nije provjerio dostavljene informacije. Kada je to primjenjivo, procjena kreditne sposobnosti dužnika trebala bi ispunjavati i zahtjeve iz Direktive 2014/17/EU ili 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ili jednakovrijedne zahtjeve u trećim zemljama.
- (20) Ako inicijatori, sponzori i SSPN-ovi žele da njihove sekuritizacije nose oznaku STS, trebali bi obavijestiti ulagače, nadležna tijela i ESMA-u da sekuritizacija ispunjuje STS zahtjeve. Tada bi ih ESMA trebala objaviti na popisu transakcija koji je za potrebe pružanja informacija dostupan na njezinu *web*-mjestu. Uključivanjem izdavanja sekuritizacije u ESMA-in popis objavljenih STS sekuritizacija ne podrazumijeva se da su ESMA ili druga nadležna tijela potvrdili da sekuritizacija ispunjuje STS kriterije. Usklađenost s STS kriterijima u isključivoj je nadležnosti inicijatora, sponzora i SSPN-ova. Time će se osigurati da inicijatori, sponzori i SSPN-ovi preuzmu odgovornost za svoju tvrdnju da je riječ o STS sekuritizaciji, kao i transparentnost na tržištu.
- (21) Ako sekuritizacija više ne ispunjuje STS zahtjeve, inicijator, sponzor i SSPN trebaju odmah obavijestiti ESMA-u. Nadalje, ako je nadležno tijelo izreklo administrativne sankcije ili korektivne mjere u pogledu sekuritizacije koja je objavljena kao STS sekuritizacija, to nadležno tijelo treba odmah obavijestiti ESMA-u kako bi njezino navođenje na listi STS obavijesti omogućilo ulagačima informiranost o tim sankcijama i pouzdanosti STS obavijesti. Stoga je u interesu inicijatora, sponzora i SSPN-ova da pažljivo sastave obavijesti zbog utjecaja na ugled.
- (22) Ulagači bi trebali provesti vlastitu dubinsku analizu o ulaganjima primjerenu povezanom riziku, ali bi se trebali moći osloniti na STS obavijesti i informacije koje o usklađenosti s STS kriterijima navode inicijator, sponzor i SSPN.
- (23) Uključenost trećih osoba koje pridonose provjeri usklađenosti sekuritizacije s STS zahtjevima može koristiti ulagačima, inicijatorima, sponzorima i SSPN-ovima i mogla bi pridonijeti većem povjerenju u tržište STS sekuritizacija. Međutim, od ključne je važnosti da ulagači provedu vlastitu procjenu, preuzmu odgovornost za svoje odluke o ulaganju i ne oslanjaju se automatski na treće osobe.

- (24) Države članice trebale bi imenovati nadležna tijela i dodijeliti im potrebne ovlasti u području nadzora, istrage i sankcioniranja. Administrativne sankcije i korektivne mjere trebalo bi u načelu objaviti. Budući da ulagači, inicijatori, sponzori, izvorni zajmodavci i SSPN-ovi mogu imati poslovni nastan u različitim državama članicama i mogu ih nadzirati različita nadležna sektorska tijela, potrebno je osigurati usku suradnju među odgovarajućim nadležnim tijelima, uključujući Europsku središnju banku (ESB) u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 1024/2013²⁴, i s europskim nadzornim tijelima, s pomoću uzajamne razmjene informacija i pomoći u aktivnostima nadzora.
- (25) Nadležna tijela trebala bi blisko koordinirati svoj nadzor i osigurati dosljedne odluke, osobito u slučaju povreda ove Uredbe. Kada se takva povreda odnosi na netočnu ili obmanjujuću obavijest, nadležno tijelo koje utvrdi tu povredu trebalo bi obavijestiti i ESA-e i odgovarajuća nadležna tijela premetne države članice. ESMA i, prema potrebi, Zajednički odbor europskih nadzornih tijela trebali bi biti u mogućnosti izvršiti svoje ovlasti za obvezujuće posredovanje.
- (26) Ovom Uredbom promiče se usklađivanje niza ključnih elemenata na sekuritizacijskom tržištu ne dovodeći u pitanje daljnje dopunsko tržišno usklađivanje postupaka i prakse na sekuritizacijskim tržištima. Iz tog je razloga ključno da sudionici na tržištu i njihova strukovna udruženja nastave raditi na daljnjoj standardizaciji tržišne prakse, a osobito na standardizaciji dokumentacije povezane sa sekuritizacijama. Komisija će pažljivo pratiti i izvješćivati o naporima koje sudionici na tržištu ulažu u standardizaciju.
- (27) Direktiva o subjektima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS), Direktiva Solventnost II, Uredba o agencijama za kreditni rejting (CRA), Direktiva o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova (AFIM) i Uredba o infrastrukturi europskog tržišta (EMIR) na odgovarajući se način izmjenjuju kako bi se osigurala dosljednost pravnog okvira EU-a s ovom Uredbom u pogledu odredaba povezanih sa sekuritizacijom, čiji je glavni cilj uspostava i funkcioniranje unutarnjeg tržišta, osobito osiguravanjem ravnopravnih uvjeta na unutarnjem tržištu za sve institucionalne ulagače.
- (28) U pogledu izmjena Uredbe (EU) br. 648/2012, ugovori o OTC izvedenicama koje su sklopili sekuritizacijski subjekti posebne namjene ne bi trebali podlijevati obvezi poravnanja pod uvjetom da su ispunjeni određeni uvjeti jer su druge ugovorne strane ugovora o OTC izvedenicama sklopljenih sa sekuritizacijskim instrumentima posebne namjene osigurani vjerovnici na temelju sekuritizacijskih aranžmana te je obično osigurana odgovarajuća zaštita od kreditnog rizika druge ugovorne strane. U pogledu izvedenica kod kojih se poravnanje ne provodi centralno, kod potrebnih razina kolaterala treba uzeti u obzir i specifičnu strukturu sekuritizacijskih aranžmana i zaštite koje su u njima već sadržane.
- (29) Pokrivene obveznice i sekuritizacije u određenoj su mjeri međusobno zamjenjive. Stoga, kako bi se spriječila mogućnost poremećaja ili arbitraže između upotrebe sekuritizacija i pokrivenih obveznica zbog različitog tretmana ugovora o OTC izvedenicama koje su sklopili subjekti pokrivenih obveznica ili SSPN-ovi, trebalo bi izmijeniti i Uredbu (EU) br. 648/2012 kako bi se subjekti pokrivenih obveznica izuzeli od obveze poravnanja te kako bi se osiguralo da subjekti pokrivenih obveznica podliježu istim bilateralnim odstupanjima.

²⁴ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (*SL L 287, 29.10.2013., str. 263.*).

- (30) Kako bi se precizirao zahtjev za zadržavanje rizika, potrebno je Komisiji delegirati ovlasti za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u pogledu donošenja regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju načini zadržavanja rizika, mjerenje razine zadržavanja, određene zabrane povezane sa zadržanim rizikom, zadržavanje na konsolidiranoj osnovi i izuzeće za određene transakcije. S obzirom na stručno znanje EBA-e pri definiranju delegiranih akata, Komisija bi trebala to stručno znanje upotrijebiti u pripremanju delegiranih akata. EBA bi se trebala blisko savjetovati s ostala dva europska nadzorna tijela.
- (31) Kako bi se ulagačima omogućio kontinuiran, jednostavan i slobodan pristup pouzdanim informacijama o sekuritizacijama, Komisiji je potrebno delegirati iste ovlasti za donošenje akata u pogledu regulatornih tehničkih standarda za usporedive informacije o odnosnim izloženostima i redovna izvješća ulagačima te zahtjeve s kojima treba biti usklađeno *web*-mjesto na kojem se informacije stavljaju na raspolaganje imateljima sekuritizacijskih pozicija. S obzirom na stručno znanje ESMA-e pri definiranju delegiranih akata, Komisija bi trebala to stručno znanje upotrijebiti u pripremanju delegiranih akata. ESMA bi se trebala blisko savjetovati s ostala dva europska nadzorna tijela.
- (32) Kako bi se ulagačima, inicijatorima, sponzorima i SSPN-ovima olakšao postupak, Komisiji je potrebno delegirati iste ovlasti za donošenje akata u pogledu regulatornih tehničkih standarda za obrazac STS obavijesti kojom će se ulagačima i nadležnim tijelima pružiti dovoljno informacija za njihovu procjenu usklađenosti s STS zahtjevima. S obzirom na stručno znanje ESMA-e pri definiranju delegiranih akata, Komisija bi trebala to stručno znanje upotrijebiti u pripremanju delegiranih akata. ESMA bi se trebala blisko savjetovati s ostala dva europska nadzorna tijela.
- (33) Kako bi se precizirali uvjeti obveze suradnje i razmjene informacija nadležnih tijela, Komisiji je potrebno delegirati iste ovlasti za donošenje akata u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju informacije koje se razmjenjuju te sadržaj i opseg obveza izvješćivanja. S obzirom na stručno znanje ESMA-e pri definiranju delegiranih akata, Komisija bi trebala to stručno znanje upotrijebiti u pripremanju delegiranih akata. ESMA bi se trebala blisko savjetovati s ostala dva europska nadzorna tijela.
- (34) Komisija bi tijekom pripreme i sastavljanja delegiranih akata trebala osigurati da se relevantni dokumenti istovremeno, pravovremeno i na odgovarajući način dostave Europskom parlamentu i Vijeću.
- (35) Budući da države članice ne mogu dostatno ostvariti ciljeve ove Uredbe jer sekuritizacijska tržišta djeluju na globalnoj razini te da je potrebno osigurati ravnopravne uvjete na unutarnjem tržištu za sve institucionalne ulagače i subjekte uključene u sekuritizaciju, ali se zbog njihova opsega i učinaka to može bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je navedeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. Kako je utvrđeno u navedenom članku, u skladu s načelom proporcionalnosti ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (36) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati na sekuritizacije čiji su vrijednosni papiri izdani na dan njezina stupanja na snagu ili nakon tog datuma.
- (37) Za sekuritizacijske pozicije koje su neotplaćene na dan stupanja na snagu ove Uredbe, inicijatori, sponzori i SSPN-ovi mogu upotrijebiti oznaku STS pod uvjetom da je sekuritizacija u skladu s STS zahtjevima. Stoga bi inicijatori, sponzori i SSPN-ovi

trebali biti u mogućnosti ESMA-i podnijeti STS obavijest u skladu s člankom 14. stavkom 1. ove Uredbe.

- (38) Zahtjevi u vezi s dubinskom analizom u načelu su preuzeti iz postojećeg prava Unije i stoga bi se trebali primjenjivati na sekuritizacije izdane 1. siječnja 2011. ili nakon tog datuma i na sekuritizacije izdane prije tog datuma ako su nakon 31. prosinca 2014. dodane ili zamijenjene nove odnosne izloženosti. Odgovarajući članci Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 625/2014 kojima se preciziraju zahtjevi za zadržavanje rizika za kreditne institucije i investicijska društva kako su definirani u članku 4. stavku 1. točkama 1. i 2. Uredbe (EU) br. 2013/575 trebali bi ostati primjenjivi do trenutka primjene regulatornih tehničkih standarda o zadržavanju rizika u skladu s ovom Uredbom. Iz razloga pravne sigurnosti kreditne institucije ili investicijska društva, društva za osiguranje, društva za reosiguranje i upravitelji alternativnih investicijskih fondova trebali bi, za sekuritizacijske pozicije koje su neotplaćene na dan stupanja na snagu ove Uredbe, i dalje podlijevati članku 405. Uredbe (EU) br. 575/2013 i poglavljima 1., 2. i 3. te članku 22. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 625/2014, člancima 254. i 255. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 2015/35 i članku 51. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 231/2013. Kako bi se osiguralo da se inicijatori, sponzori i SSPN-ovi pridržavaju svojih obveza u pogledu transparentnosti, do trenutka primjene regulatornih tehničkih standarda koje Komisija donosi u skladu s ovom Uredbom, oni stavljaju na raspolaganje informacije navedene u prilogima I. do VIII. Delegirane uredbe 2015/3/EU na *web*-mjestu iz članka 5. stavka 4. ove Uredbe,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Poglavlje 1.

Opće odredbe

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Uredbom utvrđuje opći okvir za sekuritizaciju. Definira se sekuritizacija i utvrđuju zahtjevi za dubinsku analizu, zadržavanje rizika i transparentnost za stranke uključene u sekuritizacije kao što su institucionalni ulagači, inicijatori, sponzori, izvorni zajmodavci i sekuritizacijski subjekti posebne namjene. Utvrđuje se i okvir za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu („STS”) sekuritizaciju.
2. Ova se Uredba primjenjuje na institucionalne ulagače koji postaju izloženi sekuritizaciji te na inicijatore, izvorne zajmodavce, sponzore i sekuritizacijske subjekte posebne namjene.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „sekuritizacija” znači transakcija ili shema u kojoj se kreditni rizik povezan s izloženošću ili skupom izloženosti tranšira te ima obje sljedeće karakteristike:
 - (a) plaćanja u transakciji ili shemi ovise o kvaliteti izloženosti ili skupa izloženosti;
 - (b) podređenost tranši određuje razdiobu gubitaka tijekom trajanja transakcije ili sheme;
- (2) „sekuritizacijski subjekt posebne namjene” ili „SSPN” znači društvo kapitala, zaklada ili neki drugi pravni subjekt, osim inicijatora ili sponzora, osnovan radi provođenja jedne sekuritizacije ili više njih, čije su djelatnosti ograničene samo na djelatnosti koje su prikladne za postizanje tog cilja, čija je struktura namijenjena izdvajanju obveza SSPN-a od obveza inicijatora te u kojem imateljji prava na udjele imaju pravo založiti ili razmijeniti te udjele bez ograničenja;
- (3) „inicijator” znači sljedeće:
 - (a) subjekt koji je sam ili preko povezanih subjekata izravno ili neizravno sudjelovao u izvornom ugovoru na temelju kojeg su nastale obveze ili potencijalne obveze dužnika ili potencijalnog dužnika, zbog kojih nastaju izloženosti koje se sekuritiziraju ili
 - (b) subjekt koji kupuje izloženosti treće strane za svoj račun, a zatim ih sekuritizira;
- (4) „resekuritizacija” znači sekuritizacija u kojoj je barem jedna od odnosnih izloženosti sekuritizacijska pozicija;
- (5) „sponzor” znači kreditna institucija ili investicijsko društvo kako su definirani u članku 4. stavku 1. točkama 1. i 2. Uredbe (EU) br. 2013/575, osim inicijatora, koji uspostavljaju i upravljaju programom komercijalnih zapisa osiguranih imovinom ili nekom drugom sekuritizacijskom transakcijom ili shemom koji otkupljuje izloženosti od trećih osoba;
- (6) „tranša” znači ugovorno utvrđen segment kreditnog rizika povezanog s izloženosti ili skupom izloženosti, pri čemu pozicija u segmentu uključuje rizik gubitka po kreditu koji je veći ili manji od pozicije istog iznosa u drugom segmentu, pri čemu se ne uzima u obzir kreditna zaštita koju treće strane izravno pružaju imateljima pozicija u tom segmentu ili u drugim segmentima;
- (7) „program komercijalnih zapisa osiguranih imovinom (ABCP)” ili „program ABCP” znači program sekuritizacije u kojem se izdaju vrijednosni papiri uglavnom u obliku komercijalnih zapisa osiguranih imovinom s izvornim rokom dospeljeća od najviše godinu dana;
- (8) „transakcija komercijalnim zapisima osiguranima imovinom (ABCP)” ili „ABCP transakcija” znači sekuritizacija u okviru programa ABCP;
- (9) „tradicionalna sekuritizacija” znači sekuritizacija koja uključuje ekonomski prijenos izloženosti koje se sekuritiziraju. To se postiže prijenosom vlasništva nad sekuritiziranim izloženostima s institucije inicijatora na SSPN ili podsudjelovanjem SSPN-a. Izdani vrijednosni papiri ne čine za instituciju inicijatora obveze plaćanja;

- (10) „sintetska sekuritizacija” znači sekuritizacija u kojoj se prijenos rizika postiže uporabom kreditnih izvedenica ili jamstava, a izloženosti koje se sekuritiziraju ostaju izloženosti inicijatora;
- (11) „ulagač” znači osoba koja drži vrijednosne papire koji proizlaze iz sekuritizacije;
- (12) „institucionalni ulagači” znači društva za osiguranje kako su definirana u članku 13. točki 1. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II); društva za reosiguranje u smislu članka 13. točke 4. Direktive 2009/138/EZ; institucije za strukovno mirovinsko osiguranje obuhvaćene područjem primjene Direktive 2003/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁵ u skladu s njezinim člankom 2., osim ako je država članica odlučila ne primjenjivati navedenu Direktivu u cijelosti ili djelomično na tu instituciju u skladu s člankom 5. te Direktive; „upravitelj alternativnog investicijskog fonda (UAIF)”, kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki (b) Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁶ koji upravlja i/ili trguje AIF-ovima u Uniji ili društvo za upravljanje UCITS-ima kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki (b) Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁷; UCITS s internim upravljanjem, koji je društvo za investicije ovlašteno u skladu s Direktivom 2009/65/EZ, koje nije odabralo društvo za upravljanje koje ima odobrenje za upravljanje njime u skladu s navedenom Direktivom ili kreditne institucije ili investicijska društva iz članka 4. stavka 1. točaka 1. i 2. Uredbe (EU) br. 2013/575;
- (13) „serviser” znači subjekt definiran u članku 142. stavku 1. točki (8) Uredbe 2013/575/EU;
- (14) „likvidnosna linija” znači sekuritizacijska pozicija koja proizlazi iz obveze preuzete ugovorom da će se osigurati sredstva za pravovremeno plaćanje ulagačima;
- (15) „obnovljiva izloženost” znači izloženost kod koje je dopušteno da stanje iskorištenih iznosa izloženosti klijenata varira ovisno o njihovim odlukama o pozajmljivanju i otplati, i to do ugovorenog limita;
- (16) „obnovljiva sekuritizacija” znači sekuritizacija u kojoj se sama struktura sekuritizacije obnavlja tako što se izloženosti dodaju skupu izloženosti ili uklanjaju iz njega bez obzira na to obnavljaju li se izloženosti ili ne;
- (17) „odredba o prijevremenoj isplati” znači ugovorna odredba u sekuritizaciji obnovljivih izloženosti ili u obnovljivoj sekuritizaciji kojom se uvjetuje da se, kad nastupe definirani događaji, pozicije ulagatelja otkupe prije izvornog dospijeca izdanih vrijednosnih papira;
- (18) „tranša prvoga gubitka” znači najniža podređena tranša u sekuritizaciji koja je prva tranša koja snosi gubitke po sekuritiziranim izloženostima i stoga pruža zaštitu tranšama drugoga gubitka i, prema potrebi, tranšama višeg položaja.

²⁵ Direktiva 2003/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. lipnja 2003. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 235, 23.9.2003., str. 10.).

²⁶ Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2012. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).

²⁷ Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).

Poglavlje 2.

Odredbe koje se primjenjuju na sve sekuritizacije

Članak 3.

Zahtjevi u vezi s dubinskom analizom za institucionalne ulagače

1. Prije izlaganja sekuritizaciji institucionalni ulagač provjerava sljedeće:
 - (a) ako inicijator ili izvorni zajmodavac nije kreditna institucija ili investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točkama 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, inicijator ili izvorni zajmodavac odobrava sve svoje kredite na temelju pouzdanih i dobro definiranih kriterija i jasno ustanovljenih postupaka za odobravanje, izmjenjivanje, obnavljanje i financiranje tih kredita i ima učinkovite sustave za primjenu tih kriterija i postupaka;
 - (b) inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac zadržava značajan neto ekonomski udjel u skladu s člankom 4. ove Uredbe te ga objavljuje institucionalnom ulagaču u skladu s člankom 5.;
 - (c) inicijator, sponzor i SSPN stavljaju na raspolaganje informacije koje se zahtijevaju na temelju članka 5. ove Uredbe u skladu s učestalošću i načinima navedenima u tom članku.
2. Prije izlaganja sekuritizaciji institucionalni ulagači provode i procjenu na temelju dubinske analize primjerenu povezanom riziku, uključujući barem sljedeće aspekte:
 - (a) rizične karakteristike pojedinih sekuritizacijskih pozicija i njihovih odnosnih izloženosti;
 - (b) sve strukturne značajke sekuritizacije koje mogu značajno utjecati na kvalitetu sekuritizacijske pozicije, poput prvenstva plaćanja definiranog ugovorom i pokretača povezanih s prvenstvom plaćanja, kreditnih poboljšanja, likvidnosnih poboljšanja, pokretača tržišne vrijednosti i posebnih definicija statusa neispunjavanja obveza u vezi s određenom transakcijom;
 - (c) u pogledu sekuritizacija označenih kao STS sekuritizacije, ispunjuju li sekuritizacije STS zahtjeve utvrđene u člancima 7. do 10. ili člancima 11. do 14. Institucionalni ulagači smiju se u odgovarajućoj mjeri osloniti na STS obavijest u skladu s člankom 14. stavkom 1. i na informacije o usklađenosti s STS zahtjevima koje su objavili inicijator, sponzor i SSPN.
3. Institucionalni ulagači izloženi sekuritizaciji poduzimaju barem sljedeće:
 - (a) utvrđuju pisane postupke primjerene profilu rizika sekuritizacijske pozicije i prema potrebi usklađene s njihovom knjigom trgovanja i knjigom pozicija s kojima se ne trguje radi kontinuiranog praćenja usklađenosti sa stavcima 1. i 2. i kvalitete sekuritizacijske pozicije i odnosnih izloženosti. Ti pisani postupci prema potrebi uključuju praćenje vrste izloženosti, postotak kredita dospjelih više od 30, 60 i 90 dana, postotak nastanka statusa neispunjavanja obveza, stope plaćenog predujma, kredite za koje je pokrenut ovršni postupak, stope naplata, otkup, izmjene kredita, razmake između plaćanja, vrstu i zauzeće kolaterala, distribuciju učestalosti kreditnih ocjena ili ostalih mjera kreditne

sposobnosti povezanih s odnosnim izloženostima, sektorsku i geografsku diversifikaciju te distribuciju učestalosti omjera vrijednosti kredita i založene nekretnine sa širinama raspona koje omogućuju odgovarajuću analizu osjetljivosti. Ako su odnosne izloženosti i same sekuritizacije, institucionalni ulagači prate i odnosne izloženosti tih sekuritizacija;

- (b) redovno provode testove otpornosti na stres novčanih tokova i vrijednosti kolaterala na kojima počivaju odnosne izloženosti, primjerene vrsti, opsegu i složenosti rizika sekuritizacijske pozicije;
- (c) osiguravaju odgovarajuću razinu internog izvješćivanja upravljačkom tijelu kako bi bilo upoznato sa značajnim rizikom koji proizlazi iz sekuritizacijskih pozicija te kako bi se na odgovarajući način upravljalo rizicima koji proizlaze iz tih ulaganja;
- (d) mogu na zahtjev nadležnih tijela za svaku svoju sekuritizacijsku poziciju dokazati da su u cijelosti i detaljno upoznati s pozicijom i njezinim odnosnim izloženostima te da su proveli pisane politike i postupke radi upravljanja povezanim rizikom i bilježenja relevantnih informacija.

Članak 4.

Zadržavanje rizika

1. Inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac sekuritizacije kontinuirano zadržava značajni neto ekonomski udjel u sekuritizaciji od najmanje 5 %. Ako se inicijator, sponzor ili izvorni najmodavac nisu dogovorili o tome tko će zadržati značajni neto ekonomski udjel, značajni neto ekonomski udjel zadržava inicijator. Ni za jednu se sekuritizaciju zahtjevi za zadržavanje ne smiju primjenjivati više puta. Značajan neto ekonomski udjel mjeri se pri iniciranju i utvrđuje se na temelju zamišljene vrijednosti izvanbilančnih stavki. Značajan neto ekonomski udjel ne dijeli se među različitim vrstama zadržavatelja i ne podliježe smanjenju kreditnog rizika ni zaštiti.

Za potrebe ovog članka subjekt se ne smatra inicijatorom ako je uspostavljen ili posluje s isključivom svrhom sekuritizacije izloženosti.

2. Samo sljedeće situacije ispunjuju uvjete zadržavanja značajnog neto ekonomskog udjela u visini od najmanje 5 % u smislu stavka 1.:
- (a) zadržavanje najmanje 5 % nominalne vrijednosti svih tranši prodanih ili prenesenih ulagačima;
 - (b) u slučaju obnovljivih sekuritizacija ili sekuritizacija obnovljivih izloženosti, zadržavanje udjela inicijatora u iznosu od najmanje 5 % nominalne vrijednosti svake od sekuritiziranih izloženosti;
 - (c) zadržavanje nasumce odabranih izloženosti u iznosu od najmanje 5 % nominalne vrijednosti sekuritiziranih izloženosti ako bi takve neseuritizirane izloženosti inače bile sekuritizirane u sekuritizaciji, pod uvjetom da broj potencijalno sekuritiziranih izloženosti iznosi najmanje 100 pri iniciranju;
 - (d) zadržavanje tranše prvoga gubitka i, ako takvo zadržavanje ne doseže 5 % nominalne vrijednosti sekuritiziranih izloženosti, prema potrebi ostalih tranši istog ili još većeg profila rizičnosti od onih prenesenih ili prodanih ulagačima koje ne dostižu prije onih prenesenih ili prodanih ulagačima, tako da

ukupan iznos koji se zadržava iznosi najmanje 5 % nominalne vrijednosti sekuritiziranih izloženosti;

- (e) zadržavanje izloženosti prvog gubitka u iznosu od najmanje 5 % svake sekuritizirane izloženosti u sekuritizaciji.

- 3. Ako mješoviti financijski holding s poslovnim nastanom u Uniji u smislu Direktive br. 2002/87/EZ, matična kreditna institucija ili financijski holding s poslovnim nastanom u Uniji ili jedno od njihovih društava kćeri, u smislu Uredbe (EU) br. 575/2013, kao inicijator ili sponzor, sekuritizira izloženosti jedne ili više kreditnih institucija, investicijskih društava ili drugih financijskih institucija koji su uključeni u opseg nadzora na konsolidiranoj osnovi, zahtjevi iz stavka 1. mogu se ispuniti na temelju konsolidiranog stanja matične kreditne institucije, financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga s poslovnim nastanom u Uniji.

Prvi podstavak primjenjuje se jedino ako se kreditne institucije, investicijska društva ili financijske institucije koje su kreirale sekuritizirane izloženosti pridržavaju zahtjeva iz članka 79. Direktive 36/2013/EU i inicijatoru ili sponzoru i matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u, financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu s poslovnim nastanom u Uniji pravovremeno dostave informacije potrebne za ispunjivanje zahtjeva iz članka 5. ove Uredbe.

- 4. Stavak 1. ne primjenjuje se ako je riječ o sekuritiziranim izloženostima prema sljedećim subjektima ili ako za njih u cijelosti, bezuvjetno i neopozivo jamče sljedeći subjekti:

- (a) središnje države ili središnje banke;
- (b) regionalne vlade, lokalna nadležna tijela i subjekti javnog sektora u smislu članka 4. stavka 1. točke 8. Uredbe (EU) br. 575/2013 u državama članicama;
- (c) institucije kojima se dodjeljuje ponder rizika od 50 % ili manji u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 2. Uredbe (EU) br. 575/2013.
- (d) multilateralne razvojne banke navedene u članku 117. Uredbe (EU) br. 575/2013;

- 5. Stavak 1. ne primjenjuje se na transakcije koje se temelje na jasnom, transparentnom i dostupnom indeksu, gdje su odnosni referentni subjekti istovjetni onima koji čine indeks subjekata kojima se općenito trguje ili ih čine ostali vrijednosni papiri kojima se trguje osim sekuritizacijskih pozicija.

- 6. Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) u uskoj suradnji s Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) i Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA) izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi se detaljnije utvrdio zahtjev za zadržavanje rizika, osobito u pogledu sljedećeg:

- (a) načina zadržavanja rizika u skladu s člankom 2., uključujući ispunjivanje sintetskim ili potencijalnim oblikom zadržavanja;
- (b) mjerenja razine zadržavanja iz stavka 1.;
- (c) zabrane zaštite ili prodaje zadržanog udjela;
- (d) uvjeta za zadržavanje na konsolidiranoj osnovi u skladu sa stavkom 3.;
- (e) uvjeta za izuzimanje transakcija koje se temelje na jasnom, transparentnom i dostupnom indeksu iz stavka 5.

EBA Komisiji dostavlja navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do **[šest mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe]**.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 5.

Zahtjevi za transparentnost za inicijatore, sponzore i SSPN-ove

1. Inicijator, sponzor i SSPN sekuritizacije u skladu sa stavkom 2. imateljima sekuritizacijske pozicije i nadležnim tijelima iz članka 15. ove Uredbe stavljanju na raspolaganje barem sljedeće informacije:
 - (a) informacije o odnosnim izloženostima sekuritizacije, na tromjesečnoj osnovi, ili, u slučaju ABCP-a, informacije o odnosnim potraživanjima ili kreditnim potraživanjima na mjesečnoj osnovi;
 - (b) ako je to primjenjivo, sljedeće dokumente, uključujući detaljan opis prvenstva plaćanja sekuritizacije:
 - i. završnu ponudu ili prospekt, zajedno s dokumentima o završnoj transakciji, osim pravnih mišljenja;
 - ii. za tradicionalnu sekuritizaciju, ugovor o prodaji, ustupanju, obnovi ili prijenosu imovine i sve bitne fiducijarne izjave;
 - iii. sporazume o izvedenicama i jamstvima i sve relevantne dokumente o aranžmanima za kolateraliziranost ako izloženosti koje se sekuritiziraju ostaju izloženosti inicijatora;
 - iv. ugovore o servisiranju, dopunskom servisiranju, administriranju i upravljanju gotovinom;
 - v. ugovore o punomoći, jamstvu, zastupanju, ugovor o bankovnom računu, ugovor o osiguranju ulaganja, uključene uvjete poslovanja, okvirne sporazume i temeljne ugovore, ili jednakovrijednu pravnu dokumentaciju;
 - vi. sve bitne ugovore sklopljene među vjerovnicima, dokumentaciju povezanu s izvedenicama, ugovore o podređenim kreditima, ugovore o kreditima za pokretanje poslovanja i ugovore o likvidnosnim linijama;
 - vii. ostalu povezanu dokumentaciju koja je nužna za razumijevanje transakcije;
 - (c) ako prospekt nije sastavljen u skladu s Direktivom 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁸, sažetak transakcije ili pregled osnovnih obilježja sekuritizacije, uključujući prema potrebi sljedeće:
 - i. pojedinosti o strukturi transakcije;
 - ii. pojedinosti o značajkama izloženosti, novčanim tokovima, kreditnom poboljšanju i obilježjima likvidnosne podrške;

²⁸

Direktiva 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja u trgovanje te o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 345, 31.12.2003., str. 64.).

- iii. pojedinosti o pravima glasa imatelja sekuritizacijske pozicije i odnosu između njih i drugih osiguranih vjerovnika;
 - iv. popis svih pokretača i događaja navedenih u dokumentaciji dostavljenoj u skladu s točkom (b) koji bi mogli značajno utjecati na kvalitetu sekuritizacijskog instrumenta;
 - v. strukturne dijagrame koji sadržavaju pregled transakcije, novčanih tokova i vlasničke strukture;
- (d) u slučaju STS sekuritizacija, STS obavijest iz članka 14. stavka 1. ove Uredbe;
- (e) tromjesečna izvješća ulagačima ili, u slučaju ABCP-a, mjesečna izvješća ulagačima koja obuhvaćaju sljedeće:
- i. sve materijalno značajne podatke o kreditnoj kvaliteti i kvaliteti odnosnih izloženosti;
 - ii. podatke o novčanim tokovima koji nastaju na temelju odnosnih izloženosti i obveza povezanih sa sekuritizacijom, osim u slučaju ABCP-a, i informacije o bilo kojem događaju kojim se pokreću promjene u prvenstvu plaćanja ili zamjena bilo koje druge ugovorne strane;
 - iii. informacije o zadržanom riziku u skladu s člankom 4. i informacije potrebne u skladu sa stavkom 3.
- (f) prema potrebi, informacije u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća²⁹ o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržištem;
- (g) ako se ne primjenjuje podstavak (f), svaki značajan događaj kao što je:
- i. značajno kršenje obveza utvrđenih u dokumentima dostavljenima u skladu s podstavkom (b), uključujući sve naknadne pravne lijekove, izuzeća ili suglasnosti povezane s tim kršenjem;
 - ii. promjena strukturnih odlika koje mogu značajno utjecati na kvalitetu sekuritizacije;
 - iii. značajna promjena rizičnih karakteristika sekuritizacije ili odnosnih izloženosti;
 - iv. u slučaju STS sekuritizacija, ako sekuritizacija više ne ispunjuje STS kriterije ili ako su nadležna tijela poduzela korektivne ili upravne mjere;
 - v. sve značajne izmjene dokumentacije o transakciji.

Informacije navedene u podstavcima (a), (b), (c) i (d) bez odgađanja se stavljaju na raspolaganje najkasnije nakon zaključivanja transakcije.

Informacije navedene u podstavcima (a) i (e) stavljaju se na raspolaganje u istom trenutku svakog tromjesečja, najkasnije mjesec dana nakon datuma dospijeca plaćanja kamate. U pogledu ABCP sekuritizacija, informacije navedene u podstavcima (a) i (e) stavljaju se na raspolaganje u istom trenutku svakog mjeseca, najkasnije mjesec dana nakon datuma dospijeca plaćanja kamate.

²⁹

Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL L 173, 12.6.2014., str. 1.).

Informacije navedene u podstavcima (f) i (g) stavljaju se na raspolaganje bez odgađanja.

2. Inicijator, sponzor i SSPN sekuritizacije među sobom određuju subjekt koji ispunjuje zahtjeve u pogledu informacija u skladu sa stavkom 1. Inicijator, sponzor i SSPN imatelju sekuritizacijske pozicije i nadležnim tijelima na pravovremen i jasan način osiguravaju dostupnost informacija bez naknade. Subjekt određen za ispunjivanje zahtjeva iz stavka 1. informacije stavlja na raspolaganje na *web*-mjestu:
- (a) koje uključuje sustav kontrole kvalitete podataka koji dobro funkcionira;
 - (b) koje je usklađeno s odgovarajućim standardima upravljanja te na kojem je osigurano održavanje i funkcioniranje odgovarajuće organizacijske strukture kako bi se osigurali kontinuitet i uredno funkcioniranje;
 - (c) na kojem su uvedeni odgovarajući sustavi, kontrole i postupci kako bi se osiguralo da *web*-mjesto na pouzdan i siguran način ispunjuje svoju namjenu te kako bi se utvrdili uzroci operativnih rizika;
 - (d) koje uključuje sustave kojima se osigurava zaštita i integritet zaprimljenih informacija i promptno evidentiranje informacija;
 - (e) kojim se osigurava da su informacije dostupne najmanje 5 godina nakon datuma dospijeca sekuritizacije.

Subjekt nadležan za izvješćivanje o informacijama u skladu s ovim člankom, kao i mjesto na kojem se informacije stavljaju na raspolaganje, navode se u dokumentaciji povezanoj sa sekuritizacijom.

3. ESMA, u bliskoj suradnji s EBA-om i EIOPA-om, izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi se utvrdilo sljedeće:
- (a) informacije koje trebaju dostaviti inicijator, sponzor i SSPN kako bi ispunili svoje obveze iz stavka 1. točaka (a) i (d) i njihov format, s pomoću standardiziranih obrazaca;
 - (b) zahtjevi koje treba ispunjavati *web*-mjesto iz stavka 2., na kojem se informacije stavljaju na raspolaganje imateljima sekuritizacijskih pozicija, osobito u pogledu sljedećeg:
 - upravljačke strukture *web*-mjesta i načina pristupa informacijama,
 - internih postupaka u cilju osiguravanja dobrog funkcioniranja, operativne stabilnosti i integriteta *web*-mjesta i pohranjenih informacija,
 - uspostavljenih postupaka kojima se osigurava kvaliteta i točnost informacija.

ESMA podnosi navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda Komisiji do [***godinu dana nakon stupanja na snagu ove Uredbe***].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s postupkom propisanim člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Poglavlje 3.

Jednostavna, transparentna i standardizirana sekuritizacija

Članak 6.

Upotreba oznake „jednostavna, transparentna i standardizirana sekuritizacija”

Inicijatori, sponzori i SSPN-ovi za svoju sekuritizaciju upotrebljavaju oznaku „STS” ili oznaku koja se izravno ili neizravno odnosi na te uvjete samo ako sekuritizacija ispunjuje sve zahtjeve odjeljka 1. ili odjeljka 2. ove Uredbe i ako su obavijestili ESMA-u u skladu s člankom 14. stavkom 1.

ODJELJAK 1.

OPĆI ZAHTJEVI ZA STS SEKURITIZACIJU

Članak 7.

Jednostavna, transparentna i standardizirana sekuritizacija

Sekuritizacije, osim ABCP sekuritizacija, koje ispunjuju zahtjeve iz članaka 8., 9. i 10. ove Uredbe smatraju se „STS” sekuritizacijama.

Članak 8.

Zahtjevi povezani s jednostavnošću

1. SSPN stječe odnosne izloženosti prodajom ili ustupanjem na način provediv prema prodavatelju ili bilo kojoj trećoj osobi, uključujući u slučaju nesolventnosti prodavatelja. Prijenos odnosnih izloženosti SSPN-u ne podliježe nikakvim strogim odredbama o povratu sredstava u slučaju nesolventnosti prodavatelja. Ako se prijenos odnosnih izloženosti provodi s pomoću ustupanja i usavršava nakon faze zaključivanja transakcije, pokretači navedenog usavršavanja moraju uključivati barem sljedeće događaje:
 - (c) ozbiljno pogoršanje kreditne kvalitete prodavatelja;
 - (d) neispunjavanje obveza ili nesolventnost prodavatelja i
 - (e) neispravljena kršenja ugovorne obveze od strane prodavatelja.
2. Prodavatelj daje izjave i jamstva da, prema njegovim saznanjima, odnosne izloženosti uključene u sekuritizaciju nisu opterećene ili na neki drugi način u situaciji za koju se može predvidjeti da će na negativan način utjecati na provedivost prodaje ili ustupanja.

3. Odnosne izloženosti koje je prodavatelj prenio na SSPN ispunjuju prethodno utvrđene i jasno definirane kriterije prihvatljivosti kojima se ne dopušta aktivno upravljanje portfeljima tih izloženosti na diskrecijskoj osnovi.
4. Sekuritizacija je osigurana skupom odnosnih izloženosti koje su slične prema vrsti imovine. Odnosne izloženosti ugovorno su obvezujuće i izvršive obveze s potpunim pravom namirenja u odnosu na dužnike, s definiranim tokovima obročnog plaćanja povezanim s plaćanjem najma, glavnice, kamata ili povezanim s bilo kojim drugim pravom na prihod od imovine na kojem se temelje takva plaćanja. Odnosne izloženosti ne uključuju prenosive vrijednosne papire, kako je definirano Direktivom 2014/65/EU.
5. Odnosne izloženosti ne uključuju sekuritizacije.
6. Odnosne izloženosti iniciraju se u uobičajenom poslovanju inicijatora ili izvornog zajmodavca u skladu sa standardima odobravanja plasmana koji nisu manje strogi od onih koje inicijator ili izvorni zajmodavac primjenjuje na iniciranje sličnih izloženosti koje nisu sekuritizirane. Značajne promjene standarda odobravanja plasmana u potpunosti se objavljuju potencijalnim ulagačima. U slučaju sekuritizacija u kojima su odnosne izloženosti stambeni krediti, skup kredita ne uključuje kredite koji su stavljeni na tržište i zajamčeni pod pretpostavkom da su podnositelj zahtjeva za kredit ili, ovisno o slučaju, posrednici upozoreni da zajmodavac možda nije provjerio dostavljene informacije. Procjena kreditne sposobnosti dužnika mora ispunjavati zahtjeve iz članka 18. stavaka od 1. do 4., stavka 5. točke (a) i stavka 6. Direktive 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili članka 8. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ili jednakovrijedne zahtjeve u trećim zemljama. Inicijatori ili izvorni zajmodavci imaju stručno znanje u području iniciranja izloženosti sličnih onima koje se sekuritiziraju.
7. U trenutku prijenosa na SSPN, odnosne izloženosti ne uključuju izloženosti sa statusom neispunjavanja obveza u smislu članka 178. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili izloženosti dužniku ili jamcu smanjene kreditne sposobnosti, koji je, koliko je poznato inicijatoru ili izvornom zajmodavcu:
 - (f) proglasio stečaj, dogovorio sa svojim vjerovnicima otpis ili reprogramiranje duga ili je sud njegovim vjerovnicima dodijelio pravo na ovrhu ili materijalnu odštetu kao posljedicu izostanka plaćanja u roku od tri godine prije datuma iniciranja sekuritizacije;
 - (g) u službenoj evidenciji osoba s nepovoljnom kreditnom prošlosti;
 - (h) ima kreditnu procjenu ili kreditnu ocjenu koja upućuje na to da je rizik od neizvršenja ugovorno dogovorenih plaćanja znatno viši od onog u slučaju prosječnog dužnika za tu vrstu kredita u relevantnoj nadležnosti.
8. Dužnici ili jamci izvršili su do trenutka prijenosa izloženosti barem jedno plaćanje, osim u slučaju obnovljivih sekuritizacija osiguranih osobnim prekoračenjima po računu, potraživanjima po kreditnim karticama, potraživanjima od kupaca i kreditima za financiranje trgovačkih zaliha (*dealer floorplan*) ili izloženosti plativih u jednom obroku.
9. Otplata imatelja sekuritizacijskih pozicija ne ovisi u znatnoj mjeri o prodaji imovine kojom se osiguravaju odnosne izloženosti. Time se ne sprječava naknadna obnova ili refinanciranje te imovine.

Zahtjevi povezani sa standardizacijom

1. Inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac dužan je ispuniti zahtjev za zadržavanje rizika u skladu s člankom 4. ove Uredbe.
2. Smanjuju se rizici kamatnih stopa i valutni rizici koji proizlaze iz sekuritizacije i objavljuju se mjere poduzete u tom smislu. Odnosne izloženosti ne uključuju izvedenice, osim za potrebe zaštite valutnog rizika i rizika kamatnih stopa. Te su izvedenice zajamčene i dokumentirane u skladu sa zajedničkim standardima u području međunarodnih financija.
3. Sva plaćanja kamate po referentnoj stopi u okviru sekuritizacijske imovine i obveza temelje se na općim tržišnim kamatnim stopama i ne upućuju na složene formule ili izvedenice.
4. Ako je sekuritizacija uspostavljena bez razdoblja obnove ili je razdoblje obnove završilo i ako je dostavljena obavijest o izvršenju ili ubrzanju plaćanja, nikakav znatan iznos gotovine ne zadržava se u SSPN-u, a primici glavnice iz odnosnih izloženosti prenose se na ulagače postupnom amortizacijom sekuritizacijskih pozicija, kako je utvrđeno nadređenošću sekuritizacijske pozicije. Otplata sekuritizacijskih pozicija ne smije se odvijati suprotnim redoslijedom u odnosu na njihovu nadređenost te se u transakcije s nepostupnim redoslijedom plaćanja uključuju pokretači povezani s kvalitetom, a koji uključuju barem pogoršanje kreditne kvalitete odnosnih izloženosti ispod prethodno utvrđenog praga. Nijednom se odredbom ne propisuje automatska likvidacija odnosnih izloženosti po tržišnoj vrijednosti.
5. Dokumentacija o transakciji uključuje odgovarajuće događaje kojima se pokreće prijevremena isplata ili pokretače završetka razdoblja obnove ako je sekuritizacijom predviđeno razdoblje obnove, koji uključuju barem sljedeće:
 - (a) pogoršanje kreditne kvalitete odnosnih izloženosti do ili ispod prethodno utvrđenog praga;
 - (b) nastanak događaja povezanog s nesolventnosti u pogledu inicijatora ili serviseru;
 - (c) pad vrijednosti odnosnih izloženosti koje drži SSPN ispod prethodno utvrđenog praga (događaj kojim se pokreće prijevremena isplata);
 - (d) nesposobnost stvaranja dostatnih novih odnosnih izloženosti prethodno utvrđene kreditne kvalitete (pokretač za završetak razdoblja obnove).
6. U dokumentaciji o transakciji jasno se navodi sljedeće:
 - (a) ugovorne obveze, dužnosti i odgovornosti serviseru i njegova upravljačkog tima, koji imaju stručno znanje u području servisiranja odnosnih izloženosti i, prema potrebi, povjerenika i drugih pružatelja pomoćnih usluga;
 - (b) postupci i odgovornosti potrebni kako bi se osiguralo da status neispunjavanja obveza ili nesolventnost serviseru ne dovedu do prekida servisiranja;
 - (c) odredbe kojima se osigurava zamjena drugih ugovornih strana u izvedenicama, pružatelja likvidnosti i bankovnog računa u slučaju njihova statusa neispunjavanja obveza, nesolventnosti i drugih utvrđenih događaja, prema potrebi.

Politike, procedure i kontrole upravljanja rizikom primjereno su dokumentirani te su uspostavljeni učinkoviti sustavi.

7. Dokumentacija o transakciji uključuje jasne i sažete definicije, pravne lijekove i mjere u pogledu neurednosti u plaćanju i neispunjenja obveza dužnika, restrukturiranja duga, otpusta duga, odgode plaćanja, razmaka između plaćanja, gubitaka, storniranja, povrata i drugih instrumenata za ispravljanje kvalitete imovine. U toj se dokumentaciji jasno navode prvenstvo plaćanja, događaji koji služe kao pokretači, promjene u prvenstvu plaćanja uslijed događaja koji su pokretači te obveza izvješćivanja o takvim događajima. O svim promjenama u prvenstvu plaćanja izvješćuje se u trenutku njihova nastanka.
8. Dokumentacija o transakciji uključuje jasne odredbe kojima se omogućuje pravovremeno rješavanje sukoba između različitih kategorija ulagača, glasačka su prava jasno definirana i dodijeljena imateljima zapisa te su odgovornosti povjerenika i drugih subjekata s fiducijarnim dužnostima prema ulagačima jasno utvrđene.

Članak 10.

Zahtjevi povezani s transparentnošću

1. Za izloženosti koje su u znatnoj mjeri slične onima koje se sekuritiziraju, inicijator, sponzor i SSPN prije ulaganja ulagaču pružaju pristup podacima o statičkom i dinamičkom učinku u pogledu neispunjavanja obveza i gubitaka, kao što su podaci o neurednosti u plaćanju i neispunjenju obveza. Ti podaci obuhvaćaju razdoblje od najmanje sedam godina za izloženosti koje nisu maloprodajne i pet godina za maloprodajne izloženosti. Potrebno je objaviti na temelju čega se izloženosti smatraju sličnima.
2. Uzorak odnosnih izloženosti podliježe vanjskoj provjeri prije izdavanja vrijednosnih papira na temelju sekuritizacije koju provodi odgovarajuća neovisna stranka, koja provjerava i točnost podataka objavljenih u pogledu odnosnih izloženosti, primjenjujući razinu pouzdanosti od 95 %.
3. Prije određivanja cijene sekuritizacije i zatim na kontinuiranoj osnovi inicijator ili sponzor ulagačima stavljaju na raspolaganje model novčanih tokova obveza.
4. Inicijator, sponzor i SSPN zajednički su odgovorni za poštovanje članka 5. ove Uredbe i potencijalnim ulagačima prije određivanja cijene stavljaju na raspolaganje sve informacije koje se zahtijevaju na temelju članka 5. stavka 1. točke (a). Inicijator, sponzor i SSPN informacije koje se zahtijevaju na temelju članka 5. stavka 1. točaka (b) do (e) stavljaju na raspolaganje prije određivanja cijene barem u obliku nacrtu ili u početnom obliku, ako je to dopušteno u skladu s člankom 3. Direktive 2003/71/EZ. Inicijator, sponzor i SSPN stavljaju konačnu dokumentaciju na raspolaganje ulagačima najkasnije 15 dana nakon zaključenja transakcije.

ODJELJAK 2.

ZAHTJEVI ZA ABCP SEKURITIZACIJU

Članak 11.

Jednostavna, transparentna i standardizirana sekuritizacija ABCP sekuritizacijâ

ABCP sekuritizacije smaraju se „STS” sekuritizacijama ako je program ABCP usklađen sa zahtjevima iz članka 13. ove Uredbe i kada sve transakcije u okviru tog programa ABCP ispunjuju zahtjeve iz članka 12.

Članak 12.

Zahtjevi na razini transakcije

1. Transakcija u okviru programa ABCP ispunjuje zahtjeve odjeljka 1. ovog Poglavlja, osim članka 7., članka 8. stavaka 4. i 6., članka 9. stavaka 3., 4., 5., 6. i 8. i članka 10. stavka 3. Za potrebe ovog odjeljka, „inicijator” i „izvorni zajmodavac” iz članka 8. stavka 7. smatraju se prodavateljem.
2. Transakcije u okviru programa ABCP osigurane su skupom odnosnih izloženosti koje su slične prema vrsti imovine i imaju preostalo ponderirano prosječno trajanje od najviše dvije godine, a ni jedna nema preostali rok do dospijeca duži od tri godine. Odnosne izloženosti ne uključuju zajmove osigurane stambenom ili poslovnom hipotekom ili stambene kredite za koje se u cijelosti jamči, kako je navedeno u članku 129. stavku 1. točki (e) Uredbe (EU) br. 575/2013. Odnosne izloženosti sadržavaju ugovorno obvezujuće i izvršive obveze s potpunim pravom namirenja u odnosu na dužnike, s definiranim tokovima plaćanja povezanim s najmom, glavnicom, kamatama ili povezanim s bilo kojim drugim pravom na prihod od imovine na kojem se temelje takva plaćanja. Odnosne izloženosti ne uključuju prenosive vrijednosne papire, kako je definirano Direktivom 2014/65/EU.
3. Sva plaćanja kamate po referentnoj stopi u okviru sekuritizacijske imovine i obveza temelje se na općim tržišnim kamatnim stopama, ali ne upućuju na složene formule ili izvedenice.
4. U slučaju neispunjavanja obveza prodavatelja ili ubrzanja plaćanja, nikakav znatan iznos gotovine ne zadržava se u SSPN-u, a primici glavnice iz odnosnih izloženosti prenose se na ulagače koji drže sekuritizacijsku poziciju postupnom isplatom sekuritizacijskih pozicija, kako je utvrđeno nadređenošću sekuritizacijske pozicije. Ne smije biti odredaba kojima se zahtijeva automatska likvidacija odnosnih izloženosti po tržišnoj vrijednosti.
5. Odnosne izloženosti iniciraju se u uobičajenom poslovanju prodavatelja u skladu sa standardima odobravanja plasmana koji nisu manje strogi od onih koje prodavatelj primjenjuje na iniciranje sličnih izloženosti koje nisu sekuritizirane. Značajne promjene standarda odobravanja plasmana u potpunosti se objavljuju potencijalnim ulagačima. U slučaju sekuritizacija u kojima su odnosne izloženosti stambeni krediti, skup kredita ne uključuje kredite koji su stavljeni na tržište i zajamčeni pod pretpostavkom da su podnositelj zahtjeva za kredit ili, ovisno o slučaju, posrednici upozoreni da zajmodavac možda nije provjerio dostavljene informacije. Prodavatelj

ima stručno znanje u području iniciranja izloženosti sličnih onima koje se sekuritiziraju.

6. Dokumentacija o transakciji uključuje pokretače za završetak razdoblja obnove, uključujući barem sljedeće:
 - (a) pogoršanje kreditne kvalitete odnosnih izloženosti do ili ispod prethodno utvrđenog praga;
 - (b) nastanak događaja povezanog s nesolventnosti u pogledu prodavatelja ili serviseri;
 - (c) nesposobnost stvaranja dostatnih novih odnosnih izloženosti prethodno utvrđene kreditne kvalitete.
7. U dokumentaciji o transakciji jasno se navodi sljedeće:
 - (a) ugovorne obveze, dužnosti i odgovornosti sponzora, serviseri i njegova upravljačkog tima, koji imaju stručno znanje u području servisiranja odnosnih izloženosti i, prema potrebi, povjerenika i drugih pružatelja pomoćnih usluga;
 - (b) postupci i odgovornosti potrebni kako bi se osiguralo da status neispunjavanja obveza ili nesolventnost serviseri ne dovedu do prekida servisiranja;
 - (c) odredbe kojima se osigurava zamjena drugih ugovornih strana u izvedenicama i bankovnog računa u slučaju njihova statusa neispunjavanja obveza, nesolventnosti i, prema potrebi, drugih utvrđenih događaja, prema potrebi.
 - (d) Sponzor provodi vlastitu dubinsku analizu i provjerava poštuje li prodavatelj dobre standarde odobravanja plasmana, te sposobnost servisiranja i postupke naplate koji ispunjuju zahtjeve iz točaka (i) do (m) članka 259. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili jednakovrijedne zahtjeve u trećim zemljama.

Politike, procedure i kontrolni mehanizmi primjereno su dokumentirani te su uspostavljeni učinkoviti sustavi.

Članak 13.

Zahtjevi na razini programa

1. Sve transakcije u okviru programa ABCP ispunjuju zahtjeve iz članka 12. ove Uredbe.
2. Inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac zadovoljavaju zahtjev za zadržavanje rizika u skladu s člankom 4. ove Uredbe.
3. Program ABCP nije resekuritizacija, a kreditnim poboljšanjem ne uspostavlja se druga razina tranširanja na programskoj razini.
4. Sponzor programa ABCP kreditna je institucija nad kojom se provodi nadzor u skladu s Direktivom 2013/36/EU. Sponzor je pružatelj likvidnosne linije i pruža podršku svim sekuritizacijskim pozicijama na razini transakcije u okviru programa ABCP te pokriva sve likvidnosne i kreditne rizike i sve značajne razrjeđivačke rizike sekuritiziranih izloženosti kao i sve druge troškove transakcije i cijelog programa.
5. Vrijednosni papiri koje izdaje program ABCP ne uključuju opcije kupnje, odredbe o produženju ili druge odredbe koje utječu na njihovo konačno dospjeće.

6. Smanjuju se rizici kamatnih stopa i valutni rizici koji se pojavljuju na razini programa ABCP i objavljuju se mjere poduzete u tom smislu. Izvedenice se upotrebljavaju samo na programskoj razini za potrebe zaštite valutnog rizika i rizika kamatnih stopa. Te se izvedenice dokumentiraju u skladu sa zajedničkim standardima u području međunarodnih financija.
7. U dokumentaciji povezanoj s programom jasno se navodi sljedeće:
- (a) odgovornosti povjerenika i drugih subjekata s fiducijarnim dužnostima prema ulagačima;
 - (b) odredbe kojima se omogućuje pravovremeno rješavanje sukoba između sponzora i imatelja sekuritizacijskih pozicija;
 - (c) ugovorne obveze, dužnosti i odgovornosti sponzora i njegova upravljačkog tima, koji imaju stručno znanje u području odobravanja kredita, povjerenika i drugih pružatelja pomoćnih usluga;
 - (d) postupci i odgovornosti potrebni kako bi se osiguralo da status neispunjavanja obveza ili nesolventnost serviseri ne dovedu do prekida servisiranja;
 - (e) prema potrebi, odredbe za zamjenu drugih ugovornih strana u izvedenicama i bankovnog računa na razini programa ABCP u slučaju njihova statusa neispunjavanja obveza, nesolventnosti i drugih utvrđenih događaja;
 - (f) u slučaju utvrđenih događaja, statusa neispunjavanja obveza ili nesolventnosti sponzora osiguravaju se korektivne mjere kako bi se, prema potrebi, postigla kolateraliziranost obveze financiranja ili zamjena pružatelja likvidnosne linije. Ako pružatelj likvidnosne linije ne obnovi obvezu financiranja u roku od 30 dana od njezina isteka, likvidnosna se linija povlači, dospjeli se vrijednosni papiri isplaćuju i prekida se kupnja izloženosti, uz istovremeno amortiziranje postojećih odnosnih izloženosti.

Politike, procedure i kontrolni mehanizmi primjereno se dokumentiraju i uspostavljaju se učinkoviti sustavi.

8. Inicijator, sponzor i SSPN zajednički su odgovorni za poštovanje članka 5. ove Uredbe na razini programa ABCP i potencijalnim ulagačima prije određivanja cijene stavljaju na raspolaganje sve informacije koje se zahtijevaju na temelju članka 5. stavka 1. točke (a). Inicijator, sponzor i SSPN informacije koje se zahtijevaju na temelju članka 5. stavka 1. točaka (b) do (e) stavljaju na raspolaganje prije određivanja cijene barem u obliku nacrtu ili u početnom obliku, ako je to dopušteno u skladu s člankom 3. Direktive 2003/71/EZ. Inicijator, sponzor i SSPN stavljaju konačnu dokumentaciju na raspolaganje ulagačima najkasnije 15 dana nakon zaključenja transakcije.

Članak 14.

STS obavijest i dubinska analiza

1. Inicijatori, sponzori i SSPN-ovi zajednički obavješćuju ESMA-u s pomoću obrasca iz stavka 5. ovog članka da sekuritizacija ispunjuje zahtjeve iz članaka 7. do 10. ili članaka 11. do 13. ove Uredbe („STS obavijest”). ESMA objavljuje STS obavijest na svojem službenom *web*-mjestu u skladu sa stavkom 4. Oni obavješćuju i svoje nadležno tijelo. Inicijator, sponzor i SSPN sekuritizacije među sobom određuju subjekt koji će biti prva osoba za kontakt za ulagače i nadležna tijela.

2. Ako inicijator ili izvorni zajmodavac nije kreditna institucija ili investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točkama 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, obavijest iz stavka 1. popraćena je sljedećim:
 - (a) potvrdom inicijatora ili izvornog zajmodavca da kredite odobrava na temelju pouzdanih i dobro definiranih kriterija i jasno ustanovljenih postupaka za odobravanje, izmjenjivanje, obnavljanje i financiranje kredita te da inicijator ili izvorni zajmodavac ima učinkovite sustave za primjenu tih postupaka;
 - (b) izjavom o tome jesu li elementi navedeni u podstavku (a) podložni nadzoru.
 3. Inicijator, sponzor i SSPE odmah obavješćuju ESMA-u i svoje nadležno tijelo ako sekuritizacija više ne ispunjuje zahtjeve iz članaka 7. do 10. ili članaka 11. do 13. ove Uredbe.
 4. ESMA na svojem službenom *web*-mjestu navodi popis svih sekuritizacija za koje su inicijatori, sponzori i SSPN-ovi izvijestili da ispunjuju zahtjeve iz članaka 7. do 10. ili članaka 11. do 13. ove Uredbe. ESMA ažurira popis ako se sekuritizacije više ne smatraju STS sekuritizacijama nakon odluke nadležnog tijela ili obavijesti inicijatora, sponzora ili SSPN-a. Ako je nadležno tijelo izreklo administrativne sankcije ili korektivne mjere u skladu s člankom 17., ono o tome odmah obavješćuje ESMA-u. ESMA na popisu odmah navodi da je nadležno tijelo izreklo administrativne sankcije ili korektivne mjere u pogledu predmetne sekuritizacije.
 5. ESMA, u bliskoj suradnji s EBA-om i EIOPA-om, izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda za utvrđivanje informacija koje pružaju inicijator, sponzor i SSPN kako bi ispunili svoje obveze iz stavka 1. te utvrđuje format na temelju standardiziranih obrazaca.
- ESMA Komisiji dostavlja navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do **[dvanaest mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe]**.
- Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s postupkom propisanim člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Poglavlje 4.

Nadzor

Članak 15.

Određivanje nadležnih tijela

1. Ispunjivanje obveza iz članka 3. ove Uredbe osiguravaju sljedeća nadležna tijela u skladu s ovlastima koje su im dodijeljene odgovarajućim pravnim aktima:
 - (a) za društva za osiguranje i društva za reosiguranje, nadležno tijelo određeno u skladu s člankom 13. točkom 10. Direktive 2009/138/EZ;
 - (b) za upravitelje alternativnih investicijskih fondova, odgovorno nadležno tijelo određeno u skladu s člankom 44. Direktive 2011/61/EU;
 - (c) za UCITS-e i društva za upravljanje UCITS-ima, nadležno tijelo određeno u skladu s člankom 97. Direktive 2009/65/EZ;

- (d) za institucije za strukovno mirovinsko osiguranje, nadležno tijelo određeno u skladu s člankom 6. točkom (g) Direktive 2003/41/EZ;
 - (e) za kreditne institucije i investicijska društva, nadležno tijelo određeno u skladu s člankom 4. Direktive 2013/36/EU, uključujući ESB u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 1024/2013.
- 2. Nadležna tijela odgovorna za nadzor sponzora u skladu s člankom 4. Direktive 2013/36/EU, uključujući ESB u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 1024/2013, osiguravaju da se sponzori pridržavaju obveza utvrđenih u člancima 4. do 14. ove Uredbe.
 - 3. Kada se nadzor inicijatora, izvornih zajmodavaca i SSPN-ova provodi u skladu s Direktivom 2013/36/EU, Uredbom (EU) br. 1024/2013, Direktivom 2009/138/EZ, Direktivom 2003/41/EZ, Direktivom 2011/61/EU ili Direktivom 2009/65/EZ, odgovarajuća nadležna tijela određena na temelju navedenih akata, uključujući ESB u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 1024/2013, osiguravaju pridržavanje obveza utvrđenih u člancima 4. do 14. ove Uredbe.
 - 4. Za subjekte koji nisu obuhvaćeni zakonodavnim aktima Unije iz stavka 3., države članice određuju jedno nadležno tijelo ili više njih kako bi se osiguralo poštovanje članaka 4. do 14. ove Uredbe. Države članice obavješćuju Komisiju, ESMA-u, EBA-u i EIOPA-u te nadležna tijela drugih država članica o određivanju nadležnih tijela u skladu s ovim stavkom.
 - 5. ESMA objavljuje i ažurira popis nadležnih tijela iz ovog članka na svojem *web*-mjestu.

Članak 16.

Ovlasti nadležnih tijela

- 1. Svaka država članica osigurava da nadležno tijelo određeno u skladu s člankom 15. stavcima 2. do 4. ima potrebne ovlasti u području nadzora, istrage i sankcioniranja za ispunjivanje svojih dužnosti u okviru ove Uredbe.
- 2. Nadležna tijela redovno preispituju aranžmane, postupke i mehanizme koje primjenjuju inicijatori, sponzori, SSPN-ovi i izvorni zajmodavci u cilju poštovanja odredaba ove Uredbe.
- 3. Nadležna tijela osiguravaju da se rizici koji proizlaze iz sekuritizacijskih transakcija, uključujući reputacijske rizike, ocjenjuju i rješavaju s pomoću odgovarajućih politika i postupaka inicijatora, sponzora, SSPN-ova i izvornih zajmodavaca.

Članak 17.

Administrativne sankcije i korektivne mjere

- 1. Ne dovodeći u pitanje pravo država članica da predvide i izriču kaznene sankcije u skladu s člankom 19. ove Uredbe, države članice utvrđuju pravila za odgovarajuće administrativne sankcije i korektivne mjere primjenjive na situacije za koje vrijedi sljedeće:
 - (a) inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac nije ispunio zahtjeve iz članka 4.;
 - (b) inicijator, sponzor i SSPN nisu ispunili zahtjeve iz članka 5.;

- (c) inicijator, sponzor i SSPN nisu ispunili zahtjeve iz članka 7. do 10. ili članka 11. do 13. ove Uredbe.

Države članice osiguravaju i učinkovitu provedbu administrativnih sankcija i/ili korektivnih mjera.

2. Te su sankcije i mjere učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće te uključuju barem sljedeće:
 - (a) javno upozorenje u kojem se navodi identitet fizičke ili pravne osobe i priroda povrede u skladu s člankom 22.;
 - (b) nalog kojim se fizičkoj ili pravnoj osobi nalaže da prekine takvo postupanje i da takvo postupanje više ne ponovi;
 - (c) privremenu zabranu obavljanja upravljačke funkcije u takvim društvima protiv bilo kojeg člana upravljačkog tijela inicijatora, sponzora ili SSPN-a ili bilo koje fizičke osobe, koji se smatraju odgovornima;
 - (d) u slučaju povrede iz stavka 1. točke (c) ovog članka, privremenu zabranu inicijatoru, sponzoru i SSPN-u da osobno potvrde da sekuritizacija ispunjuje uvjete utvrđene člancima 7. do 10. ili člancima 11. do 13. ove Uredbe;
 - (e) maksimalnu administrativnu novčanu kaznu od najmanje 5 000 000 EUR, ili, u državama članicama u kojima valuta nije euro, odgovarajuću vrijednost u nacionalnoj valuti na dan [*datum stupanja na snagu ove Uredbe*];
 - (f) ili, u slučaju pravne osobe, maksimalnu administrativnu novčanu kaznu iz točke (e) ili do 10 % ukupnoga godišnjeg prometa pravne osobe u skladu s posljednjim dostupnim izvještajima koje je odobrilo upravljačko tijelo; ako je pravna osoba matično društvo ili društvo kći matičnog društva koje mora sastavljati konsolidirane financijske izvještaje u skladu s Direktivom 2013/34/EU, odgovarajući ukupni godišnji promet jest ukupni godišnji promet ili odgovarajuća vrsta prihoda prema relevantnim računovodstvenim zakonodavnim aktima, u skladu s posljednjim raspoloživim konsolidiranim izvještajima koje je odobrilo upravljačko tijelo krajnjeg matičnog društva;
 - (g) maksimalne administrativne novčane kazne u iznosu koji je barem dvostruko viši od iznosa koristi ostvarene povredom kada je tu korist moguće utvrditi, čak i ako ona prelazi maksimalne iznose iz točaka (e) i (f).
3. Ako se odredbe iz prvog stavka primjenjuju na pravne osobe, države članice osiguravaju i da nadležna tijela primjenjuju administrativne sankcije i korektivne mjere utvrđene u stavku 2. na članove upravljačkog tijela i na druge osobe koje su na temelju nacionalnog zakonodavstva odgovorne za povredu.
4. Države članice osiguravaju da su sve odluke kojima se izriču administrativne sankcije ili korektivne mjere iz stavka 2. propisno obrazložene i podliježu pravu žalbe pred sudom.

Članak 18.

Izvršavanje ovlasti za izricanje administrativnih sankcija i korektivnih mjera

1. Nadležna tijela izvršavaju ovlasti za izricanje administrativnih sankcija i korektivnih mjera iz članka 17. ove Uredbe u skladu sa svojim nacionalnim pravnim okvirima:

- (a) izravno;
 - (b) u suradnji s drugim tijelima;
 - (c) podnošenjem zahtjeva nadležnim pravosudnim tijelima.
2. Pri utvrđivanju vrste i razine administrativnih sankcija ili korektivnih mjera koje se izriču u skladu s člankom 17. ove Uredbe nadležna tijela uzimaju u obzir sve relevantne okolnosti, uključujući, ako je to primjereno, sljedeće:
- (a) značajnost, težinu i trajanje povrede;
 - (b) stupanj odgovornosti fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za povredu;
 - (c) financijsku snagu odgovorne fizičke ili pravne osobe, koja se utvrđuje na temelju ukupnog prometa odgovorne pravne osobe ili godišnjeg dohotka i neto imovine odgovorne fizičke osobe;
 - (d) važnost ostvarene dobiti ili izbjegnutog gubitka odgovorne fizičke ili pravne osobe, ako ih je moguće utvrditi;
 - (e) gubitke koje su zbog povrede imale treće osobe, ako ih je moguće utvrditi;
 - (f) razinu suradnje odgovorne fizičke ili pravne osobe s nadležnim tijelom, ne dovodeći u pitanje potrebu za osiguravanjem povrata dobivene dobiti ili gubitaka koje je ta osoba izbjegla;
 - (g) prijašnje povrede odgovorne fizičke ili pravne osobe.

Članak 19.

Određivanje kaznenih sankcija

1. Države članice mogu odlučiti da neće utvrditi pravila o administrativnim sankcijama ili korektivnim mjerama za povrede koje u njihovu nacionalnom pravu podliježu kaznenim sankcijama.
2. Ako su, prema stavku 1., utvrdile kaznene sankcije za povrede iz članka 17. stavka 1. ove Uredbe, države članice osiguravaju uspostavu odgovarajućih mjera kako bi nadležna tijela imala sve potrebne ovlasti za održavanje veze s pravosudnim, državnoodvjetničkim ili kaznenopravnim tijelima unutar svoje nadležnosti radi zaprimanja posebnih informacija povezanih s kriminalističkim obradama ili kaznenim postupcima pokrenutima zbog povreda iz članka 17. stavka 1. te pružanja takvih informacija drugim nadležnim tijelima te ESMA-i, EBA-i i EIOPA-i kako bi i oni ispunili svoje obveze u pogledu suradnje u okviru ove Uredbe.

Članak 20.

Dužnosti obavješćivanja

Države članice obavješćuju Komisiju, ESMA-u, EBA-u i EIOPA-u o pravnim, upravnim i drugim propisima, uključujući sve mjerodavne kaznenopravne odredbe, za provedbu ovog poglavlja do [*jedne godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe*]. Države članice obavješćuju Komisiju, ESMA-u, EBA-u i EIOPA-u bez nepotrebne odgode o svim njihovim daljnjim izmjenama.

Članak 21.

Suradnja između nadležnih tijela i europskih nadzornih tijela

1. Nadležna tijela iz članka 15. ove Uredbe te ESMA, EBA i EIOPA međusobno blisko surađuju i razmjenjuju informacije radi obavljanja svojih zadaća u skladu s člancima 16. do 19., osobito u cilju utvrđivanja i uklanjanja povreda ove Uredbe.
2. Nadležna tijela mogu surađivati i s nadležnim tijelima trećih zemalja radi lakše provedbe svojih ovlasti sankcioniranja i lakše naplate novčanih kazni.
3. Ako nadležno tijelo utvrdi povredu ove Uredbe ili ima razloga da to pretpostavi, o svojim nalazima u dostatno preciziranoj mjeri obavješćuje nadležno nadzorno tijelo inicijatora, sponzora, izvornog zajmodavca, SSPN-a ili ulagača. Predmetna nadležna tijela blisko koordiniraju svoj nadzor i osiguravaju dosljednost odluka.
4. Osobito ako se povreda iz stavka 3. odnosi na netočno ili obmanjujuće obavješćivanje u skladu s člankom 14. stavkom 1. ove Uredbe, nadležno tijelo koje je utvrdilo povredu o svojim nalazima bez odgode obavješćuje i ESMA-u, EBA-u i EIOPA-u.
5. Nakon što zaprimi informacije iz stavka 3., nadležno tijelo poduzima sve potrebne mjere radi rješavanja utvrđene povrede i obavješćuje druga predmetna nadležna tijela, osobito nadležna tijela inicijatora, sponzora, SSPN-a i, ako su poznata, nadležna tijela imatelja sekuritizacijskih pozicija. U slučaju neslaganja među nadzornim tijelima, predmet se može proslijediti ESMA-i te se primjenjuje postupak iz članka 19. te, ako je primjenjivo, članka 20. Uredbe (EU) br. 1095/2010.
6. ESMA, u bliskoj suradnji s EBA-om i EIOPA-om, razvija nacrt regulatornih tehničkih standarda radi utvrđivanja općih obveza suradnje i informacija koje se trebaju razmjenjivati u skladu sa stavkom 1. te obveze obavješćivanja u skladu sa stavcima 3. i 4.

ESMA, u bliskoj suradnji s EBA-om i EIOPA-om, Komisiji dostavlja navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda [*dvanaest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe*].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 22.

Objava administrativnih sankcija i korektivnih mjera

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela bez nepotrebne odgode objave na svojim službenim *web*-mjestima sve odluke o uvođenju administrativnih sankcija ili korektivnih mjera za povrede članaka 4. i 5. ili članka 14. stavka 1. ove Uredbe nakon što se obavijest o tim odlukama dostavi adresatima kojima su sankcije ili mjere izrečene.
2. U objavu iz stavka 1. uključene su informacije o vrsti i prirodi povrede, identitetu odgovornih osoba te uvedenim sankcijama ili mjerama.
3. Ako nadležno tijelo na temelju ocjene od slučaja do slučaja smatra da je objava identiteta, u slučaju pravnih osoba, ili identiteta i osobnih podataka, u slučaju fizičkih osoba, nerazmjerna ili smatra da se objavom takvih podataka ugrožava stabilnost financijskih tržišta ili istragu u tijeku, države članice osiguravaju da nadležna tijela poduzmu jedno od sljedećeg:
 - (a) odgode objavu odluke o uvođenju administrativne sankcije ili korektivne mjere do trenutka kada razlozi za neobjavljivanje prestanu postojati ili

- (b) objave odluku o uvođenju administrativne sankcije ili korektivne mjere ne navodeći pritom, tijekom razumnog razdoblja, identitet i osobne podatke adresata, ako se predviđa da će u tom razdoblju razlozi za anonimnu objavu prestati postojati te uz uvjet da se takvom anonimnom objavom osigura djelotvorna zaštita predmetnih osobnih podataka ili
 - (c) uopće ne objave odluku o uvođenju administrativne sankcije ili korektivne mjere ako smatraju da mogućnosti iz točaka (a) i (b) nisu dostatne kako bi se osiguralo sljedeće:
 - i. neugrožavanje stabilnosti financijskih tržišta;
 - ii. razmjernost objave takvih odluka u odnosu na mjere koje se smatraju mjerama blaže naravi.
4. Ako se donese odluka o anonimnoj objavi sankcije ili mjere, objava relevantnih podataka može se odgoditi. Ako odluka o uvođenju administrativne sankcije ili korektivne mjere podliježe žalbi mjerodavnim pravosudnim tijelima, nadležna tijela bez odgode na svojem službenom *web*-mjestu dodaju tu informaciju i sve naknadne informacije o ishodu te žalbe. Objavljuje se i svaka pravosudna odluka kojom se poništava odluka o uvođenju sankcije ili mjere.
5. Nadležna tijela osiguravaju da svaka objava iz stavaka 1. do 4. ostane na njihovom službenom *web*-mjestu najmanje pet godina nakon objave. Osobni podaci u objavi pohranjuju se samo na službenom *web*-mjestu nadležnog tijela u trajanju koje je potrebno u skladu s važećim pravilima o zaštiti podataka.
6. Nadležna tijela obavješćuju ESMA-u, EBA-u i EIOPA-u o svim uvedenim administrativnim sankcijama i korektivnim mjerama, uključujući prema potrebi sve povezane žalbe i njihove ishode. Države članice osiguravaju da nadležna tijela dobiju informacije i konačnu presudu povezanu sa svakom izrečenom kaznenom sankcijom te je podnose ESMA-i, EBA-i ili EIOPA-i.
7. ESMA, EBA i EIOPA zajednički održavaju središnju bazu podataka o administrativnim sankcijama i korektivnim mjerama o kojima su obaviještene. Ta je baza podataka dostupna samo nadležnim tijelima i ažurira se na osnovi informacija koje nadležna tijela dostavljaju u skladu sa stavkom 6.

GLAVA III.

IZMJENE

Članak 23.

Izmjena Direktive 2009/65/EZ

Članak 50.a Direktive 2009/65/EZ stavlja se izvan snage.

Članak 24.

Izmjena Direktive 2009/138/EZ

Direktiva 2009/138/EZ mijenja se kako slijedi:

- (1) u članku 135., stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 301.a kojima pobliže propisuje pojedinosti u pogledu okolnosti u kojima se, ne dovodeći u pitanje članak 101. stavak 3., mogu uvesti proporcionalni dodatni kapitalni zahtjevi ako dođe do povrede zahtjeva utvrđenih člancima 3. i 4. Uredbe [Uredba o sekuritizaciji].

3. Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost u vezi sa stavkom 2., EIOPA, podložno članku 301.b, izrađuje nacрте regulatornih tehničkih standarda za određivanje metodologija za izračun proporcionalnog dodatnog kapitalnog zahtjeva iz tog stavka.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.”

- (2) Članak 308.b stavak 11. stavlja se izvan snage.

Članak 25.

Izmjena Uredbe (EZ) br. 2009/1060

Uredba (EZ) br. 2009/1060 mijenja se kako slijedi:

- (1) U uvodnim izjavama (22) i (41), u članku 8.c i Prilogu II. točki 1. izraz „strukturirani financijski instrument” zamjenjuje se izrazom „sekuritizacijski instrument” u odgovarajućem gramatičkom obliku.
- (2) U uvodnim izjavama (34) i (40), u članku 8. stavku 4., članku 8.c, članku 10. stavku 3., članku 39. stavku 4. te Prilogu I. odjeljku A točki 2. stavku 5., Prilogu I. odjeljku B točki 5., Prilogu II. (naslov i točka 2.), Prilogu III. dijelu I. točkama 8., 24. i 45., Prilogu III. dijelu III. točki 8. izraz „strukturirani financijski instrumenti” zamjenjuje se izrazom „sekuritizacijski instrumenti” u odgovarajućem gramatičkom obliku.
- (3) U članku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:
- „Ovom se Uredbom utvrđuju i obveze izdavatelja i povezanih trećih osoba s poslovnim nastanom u Uniji u vezi sa sekuritizacijskim instrumentima.”
- (4) U članku 3. točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. ‚sekuritizacijski instrument‘ znači financijski instrument ili drugu imovinu koja proizlazi iz transakcije ili sheme sekuritizacije iz članka 2. stavka 1. Uredbe [ove Uredbe];”

Članak 26.

Izmjene Direktive 2011/61/EU

Članak 17. Direktive 2011/61/EU stavlja se izvan snage.

Članak 27.

Izmjena Uredbe (EU) 648/2012

Uredba 648/2012/EU mijenja se kako slijedi:

- (1) U članku 2. dodaju se točke (30) i (31):

„(30) ‚pokrivena obveznica‘ znači obveznica koja ispunjuje zahtjeve iz članka 129. Uredbe (EU) br. 575/2013.

(31) ‚subjekt pokrivenih obveznica‘ znači izdavatelj pokrivenih obveznica ili skupina za pokriće pokrivenih obveznica.”

- (2) U članku 4. dodaju se sljedeći stavci 5. i 6.:

„5. Članak 4. stavak 1. ne primjenjuje se na ugovore o OTC izvedenicama koje su sklopili subjekti pokrivenih obveznica u vezi s pokrivenom obveznicom ili sekuritizacijski subjekt posebne namjene u vezi sa sekuritizacijom u smislu Uredbe [Uredba o sekuritizaciji], uz sljedeće uvjete:

(a) u slučaju sekuritizacijskog subjekta posebne namjene, sekuritizacijski subjekt posebne namjene izdaje samo sekuritizacije koje ispunjuju zahtjeve iz članaka 7. do 10. ili članaka 11. do 13. i članka 6. Uredbe [Uredba o sekuritizaciji];

(b) ugovor o OTC izvedenicama primjenjuje se samo za zaštitu kamatne stope ili tečajnih neusklađenosti u okviru pokrivenih obveznica ili sekuritizacije i

(c) aranžmanima u okviru pokrivenih obveznica ili sekuritizacije primjereno se umanjuje kreditni rizik druge ugovorne strane u odnosu na ugovore o OTC izvedenicama koje je subjekt pokrivenih obveznica ili sekuritizacijski subjekt posebne namjene zaključio u vezi s pokrivenom obveznicom ili sekuritizacijom.

6. Da bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka te uzimajući u obzir potrebu za sprečavanjem regulatorne arbitraže, europska nadzorna tijela izrađuju nacrt regulatornih tehničkih standarda za određivanje kriterija za utvrđivanje aranžmana u okviru pokrivenih obveznica ili sekuritizacija na temelju kojih se primjereno umanjuje kreditni rizik druge ugovorne strane u smislu stavka 5.

Europska nadzorna tijela dostavljaju Komisiji navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do [šest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.”

(3) U članku 11. stavak 15. zamjenjuje se sljedećim:

„15. Kako bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka, europska nadzorna tijela izrađuju zajednički nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju:

(a) postupci za upravljanje rizicima, uključujući razine i vrstu kolaterala i dogovore o odvajanju, koji su potrebni radi usklađenja sa stavkom 3.;

(b) postupci kojih se druge ugovorne strane i mjerodavna nadležna tijela trebaju pridržavati prilikom primjene izuzeća u skladu sa stavcima 6. do 10.;

(c) primjenjivi kriteriji iz stavaka 5. do 10., uključujući posebno što se smatra praktičnom ili pravnom zaprekom brzom prijenosu kapitala i otplati obveza između drugih ugovornih strana.

Razina i vrsta kolaterala potrebnog za ugovore o OTC izvedenicama koje u vezi s pokrivenom obveznicom zaključe subjekti pokrivenih obveznica ili sekuritizacijski subjekt posebne namjene u vezi sa sekuritizacijom u smislu [ove Uredbe] i u skladu s uvjetima iz članka 4. stavka 5. ove Uredbe te zahtjevima članaka 7. do 10. ili članaka 11. do 13. i članka 6. Uredbe [Uredba o sekuritizaciji] utvrđuju se uzimajući u obzir sve prepreke s kojima se suočuje pri razmjeni kolaterala u odnosu na postojeće aranžmane o kolateralu u okviru pokrivenih obveznica ili sekuritizacije.

Europska nadzorna tijela dostavljaju Komisiji navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do [*šest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe*].

Ovisno o pravnoj prirodi druge ugovorne strane Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 ili (EU) br. 1095/2010.”

Članak 28.

Prijelazne odredbe

1. Ova se Uredba primjenjuje na sekuritizacije čiji su vrijednosni papiri izdani na dan stupanja na snagu ove Uredbe ili nakon tog datuma [*datum stupanja na snagu Uredbe*], podložno stavcima 2. do 6.
2. Za sekuritizacijske pozicije koje su neotplaćene na dan [*datum stupanja na snagu Uredbe*] inicijatori, sponzori i SSPN-ovi mogu upotrijebiti oznaku „STS” ili oznaku koja se izravno ili neizravno odnosi na te zahtjeve samo ako su ispunjeni zahtjevi iz članka 6. ove Uredbe.
3. Na sekuritizacije čiji su vrijednosni papiri izdani na dan 1. siječnja 2011. ili poslije te na sekuritizacije izdane prije tog datuma, ako su nove odnosne izloženosti dodane ili zamijenjene nakon 31. prosinca 2014., primjenjuje se članak 3. ove Uredbe.
4. Za sekuritizacijske pozicije koje su neotplaćene na dan [*datum stupanja na snagu Uredbe*] kreditne institucije ili investicijska društva kako su definirani u članku 4. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, društva za osiguranje kako su definirana člankom 13. stavkom 1. Direktive 2009/138/EZ, društva za reosiguranje kako su definirana člankom 13. stavkom 4. Direktive 2009/138/EZ i upravitelji alternativnih

investicijskih fondova kako su definirani člankom 4. stavkom 1. točkom (b) Direktive 2011/61/EU nastavljaju primjenjivati članak 405. Uredbe (EU) br. 575/2013, poglavlja 1., 2. i 3. te članak 22. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 625/2014, članke 254. i 255. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/35 i članak 51. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 231/2013 u inačici koja važi [**dan stupanja na snagu ove Uredbe**].

5. Do trenutka primjene regulatornih tehničkih standarda koje Komisija donosi u skladu s člankom 4. stavkom 6. ove Uredbe inicijatori, sponzori ili izvorni zajmodavac zbog obveza iz članka 4. ove Uredbe primjenjuju na sekuritizacije čiji su vrijednosni papiri izdani na dan [**datum stupanja na snagu ove Uredbe**] ili kasnije odredbe iz poglavlja 1., 2. i 3. te članak 22. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 625/2014.
6. Do trenutka primjene regulatornih tehničkih standarda koje Komisija donosi u skladu s člankom 5. stavkom 3. ove Uredbe inicijatori, sponzori i SSPN-ovi, zbog obveza utvrđenih u točkama (a) i (e) članka 5. stavka 1. ove Uredbe, objavljuju na web-mjestu iz članka 5. stavka 2. informacije navedene u prilogima I. do VIII. Delegirane uredbe Komisije br. 2015/3.

Članak 29.

Izvješća

1. Do [**dvije godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe**] i svake tri godine nakon toga EBA, u bliskoj suradnji s ESMA-om i EIOPA-om, objavljuje izvješće o provedbi STS zahtjeva kako je utvrđeno u člancima 6. do 14. ove Uredbe.
2. Izvješće sadržava ocjenu mjera koje su poduzela nadležna tijela, znatnih rizika i novih osjetljivosti koje su se mogle pojaviti te mjera koje su sudionici na tržištu poduzeli radi daljnje standardizacije sekuritizacijskih dokumenata.
3. Do [**tri godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe**] ESMA, u bliskoj suradnji s EBA-om i EIOPA-om, objavljuje izvješće o funkcioniranju zahtjeva za transparentnost iz članka 5. ove Uredbe te razini transparentnosti sekuritizacijskog tržišta u Uniji.

Članak 30.

Preispitivanje

Do[**četiri godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe**] Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o funkcioniranju ove Uredbe, uz koje, prema potrebi, prilaže zakonodavni prijedlog.

Članak 31.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Europski parlament
Predsjednik*

*Za Vijeće
Predsjednik*

ZAKONODAVNI FINANCIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 1.1. Naslov prijedloga/inicijative
- 1.2. Odgovarajuća područja politike u strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta prijedloga/inicijative
- 1.4. Ciljevi
- 1.5. Osnova prijedloga/inicijative
- 1.6. Trajanje i financijski utjecaj
- 1.7. Predviđene metode upravljanja

2. MJERE UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja
- 2.2. Sustav upravljanja i kontrole
- 2.3. Mjere za sprečavanje prijevара i nepravilnosti

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UTJECAJ PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija rashoda na koje se prijedlog/inicijativa odnosi
- 3.2. Procijenjeni utjecaj na rashode
 - 3.2.1. *Sažetak procijenjenog utjecaja na rashode*
 - 3.2.2. *Procijenjeni utjecaj na odobrena sredstva za poslovanje*
 - 3.2.3. *Procijenjeni utjecaj na odobrena administrativna sredstva*
 - 3.2.4. *Usklađenost s tekućim višegodišnjim financijskim okvirom*
 - 3.2.5. *Doprinos trećih osoba*
- 3.3. Procijenjeni utjecaj na prihode

ZAKONODAVNI FINANCIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o utvrđivanju zajedničkih pravila o sekuritizaciji i stvaranju europskog okvira za jednostavnu i transparentnu sekuritizaciju i izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ, 2011/61/EU i uredaba (EZ) 2009/1060 i (EU) br. 648/2012

1.2. Odgovarajuća područja politike u strukturi ABM/ABB³⁰

1.3. Vrsta prijedloga/inicijative

☒ Prijedlog/inicijativa odnosi se na **ново djelovanje**

☐ Prijedlog/inicijativa odnosi se na **ново djelovanje nakon pilot-projekta/pripremnog djelovanja**³¹

☐ Prijedlog/inicijativa odnosi se na **produženje postojećeg djelovanja**

☐ Prijedlog/inicijativa odnosi se na **djelovanje koje je preusmjereno na novo djelovanje**

1.4. Ciljevi

1.4.1. Višegodišnji strateški ciljevi Komisije na koje se odnosi prijedlog/inicijativa

Ova je inicijativa sastavni dio inicijative za uniju tržišta kapitala. Ciljevi su ovog prijedloga sljedeći:

- 1) ponovno pokretanje tržišta na održivijim temeljima tako da jednostavna, transparentna i standardizirana sekuritizacija može djelovati kao učinkoviti kanal za financiranje gospodarstva;
- 2) omogućivanje učinkovitog i djelotvornog prijenos rizika na širok spektar institucionalnih ulagača i banaka;
- 3) omogućivanje da sekuritizacija funkcionira kao učinkovit mehanizam financiranja za neke dugoročne ulagače i banke;
- 4) zaštita ulagača i upravljanje sistemskim rizicima na način da se izbjegne ponavljanje manjkavih modela „kreiraj i distribuiraj”.

1.4.2. Posebni ciljevi i odgovarajuće aktivnosti u okviru strukture ABM/ABB

Posebni cilj

³⁰ ABM: Activity-Based Management (upravljanje po djelatnostima); ABB: Activity-Based Budgeting (priprema proračuna na temelju djelatnosti).

³¹ Kako je navedeno u članku 54. stavku 2. točkama (a) ili (b) Financijske uredbe.

Dva su glavna cilja prijedloga:

- 1) uklanjanje stigme s ulagača i osiguranje odgovarajućeg regulatornog postupanja za jednostavne i transparentne sekuritizacijske proizvode;
- 2) smanjenje ili potpuno uklanjanje neopravdano visokih operativnih troškova za izdavatelje i ulagače.

Tim bi se okvirom trebalo osigurati povjerenje ulagača i visoki standard za EU kako bi se stranama pomoglo da ocijene rizike povezane sa sekuritizacijom (unutar proizvoda i među njima).

Sekuritizacija može biti važan kanal za diversifikaciju izvora financiranja i učinkovitiju raspodjelu rizika unutar financijskog sustava EU-a. To bi omogućilo širu distribuciju rizika financijskog sektora i može pomoći osloboditi bilance banaka kako bi se omogućilo daljnje kreditiranje različitih gospodarskih subjekata (npr. nefinancijska društva, mala i srednja poduzeća, pojedinci). Sve u svemu, može poboljšati učinkovitost u financijskom sustavu i osigurati dodatne prilike za ulaganja. Sekuritizacija može biti most između banaka i tržišta kapitala, što će neizravno donijeti korist poduzećima i građanima (zahvaljujući, na primjer, jeftinijim kreditima, kreditima za nekretnine i kreditnim karticama).

Odgovarajuće aktivnosti u okviru strukture ABM/ABB:

1.4.3. Očekivani rezultati i utjecaj

Navesti učinke koje bi prijedlog/inicijativa trebali imati na ciljane korisnike/skupine.

Dva su glavna cilja prijedloga:

- 1) uklanjanje stigme s ulagača i regulatornih nedostataka za jednostavne i transparentne sekuritizacijske proizvode;
- 2) smanjenje ili potpuno uklanjanje neopravdano visokih operativnih troškova za izdavatelje i ulagače.

Tim bi se okvirom trebalo osigurati povjerenje ulagača i visoki standard za EU kako bi se stranama pomoglo da ocijene rizike povezane sa sekuritizacijom (unutar proizvoda i među njima).

Sekuritizacija može biti važan kanal za diversifikaciju izvora financiranja i učinkovitiju raspodjelu rizika unutar financijskog sustava EU-a. To bi omogućilo širu distribuciju rizika financijskog sektora i može pomoći osloboditi bilance banaka kako bi se omogućilo daljnje kreditiranje različitih gospodarskih subjekata (npr. nefinancijska društva, mala i srednja poduzeća, pojedinci). Sve u svemu, može poboljšati učinkovitost u financijskom sustavu i osigurati dodatne prilike za ulaganja. Sekuritizacija može biti most između banaka i tržišta kapitala, što će neizravno donijeti korist poduzećima i građanima (zahvaljujući, na primjer, jeftinijim kreditima, kreditima za nekretnine i kreditnim karticama).

1.4.4. Pokazatelji rezultata i utjecaja

Navesti pokazatelje koji omogućuju praćenje provedbe prijedloga/inicijative.

Najvažniji pokazatelj za postizanje prvog cilja bit će razlika u cijeni između STS proizvoda i proizvoda koji to nisu. Ako se cilj postigne, ta bi se razlika od danas trebala povećavati, a STS proizvodi će za ulagače imati veću vrijednost nego proizvodi koji to nisu. Tako bi se trebala potaknuti ponuda STS proizvoda, zbog čega će se postizanje tog cilja mjeriti i rastom izdavanja STS proizvoda u odnosu na one koji to nisu.

Drugi bi se cilj mjerio na temelju triju kriterija: 1) cijena i povećano izdavanje STS proizvoda (jer bi smanjenje operativnih troškova trebalo značiti povećano izdavanje STS proizvoda), 2) stupanj standardizacije stavljanja na tržište i izvještajne dokumentacije te naposljetku 3) povratne informacije od sudionika na tržištu o kretanju operativnih troškova.

1.5. Osnova prijedloga/inicijative

1.5.1. Zahtjevi koje je potrebno kratkoročno ili dugoročno ispuniti

Cilj je ovog prijedloga ponovno pokrenuti održivo tržište sekuritizacije koje će poboljšati financiranje gospodarstva EU-a, a istodobno osigurati financijsku stabilnost i zaštitu ulagača. Radi oživljavanja tržišta prijedlogom se želi ukloniti stigma sa sekuritizacije, postići veća dosljednost i standardizacija na tržištu te uspostaviti regulatorni okvir koji je osjetljiviji na rizik.

1.5.2. Dodana vrijednost sudjelovanja EU-a

Sekuritizacijski proizvodi dio su tržišta kapitala EU-a koja su otvorena i integrirana. Sekuritizacijom se povezuju financijske institucije iz raznih država članica i trećih

zemalja: banke često odobravaju sekuritizirane kredite, dok financijske institucije, kao što su osiguravatelji i investicijski fondovi, ulažu u te proizvode u cijeloj Europi.

Pojedinačnim djelovanjem država članica stigma se ne može ukloniti. EU na međunarodnoj razini zagovara standarde kako bi se utvrdila jednostavna, transparentna i standardizirana (STS) sekuritizacija. Zahvaljujući takvim standardima ulagačima će se olakšati utvrđivanje kategorija sekuritizacije koje su tijekom financijske krize bile uspješne, što im omogućuje analizu povezanih rizika.

Iako države članice mogu provoditi te međunarodne standarde, u praksi bi to dovelo do različitih pristupa u pojedinačnim državama članicama, što će otežati uklanjanje stigme i stvoriti de facto prepreke prekograničnim ulagačima koji bi se morali baviti pojedinostima pojedinačnih okvira država članica. Nadalje, bonitetni okvir osjetljiviji na rizik za STS sekuritizaciju zahtijeva da EU definira što je STS sekuritizacija jer bi inače regulatorni tretman osjetljiviji na rizik za banke i društva za osiguranje bio dostupan za različite vrste sekuritizacija u različitim državama članicama. To bi dovelo do nejednakih uvjeta i regulatorne arbitraže. Što se tiče nedostatka dosljednosti i standardizacije, u zakonodavstvu EU-a već je usklađen niz elemenata o sekuritizaciji, osobito definicije, pravila o objavi, dubinskoj analizi, zadržavanju rizika i bonitetnom tretmanu za regulirane subjekte koji ulažu u te proizvode. Te su odredbe izrađene u okviru različitih pravnih akata (CRR, Solventnost II, UCITS, Uredba o agencijama za kreditni rejting i AIFMD), što je dovelo do određene neujednačenosti zahtjeva koji se primjenjuju na različite ulagače. Veća dosljednost i daljnja standardizacija tih odredbi može se postići samo djelovanjem EU-a.

1.5.3. Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava

Mehanizmi diferenciranja koji su se razvili na tržištu nisu primjereni za uklanjanje stigme jer su previše oslonjeni na mišljenja tržišnih udruženja koja nisu potvrđena u praksi. Čak i ako bi mehanizmi za diferenciranje među sekuritizacijskim proizvodima bili uspješni i pridonijeli ograničavanju stigme, to ne bi pridonijelo prilagodbi bonitetnog tretmana za sekuritizacije i tako poboljšalo ekonomičnost transakcija u EU-u. Nadalje, trenutačne nedosljednosti u zakonodavstvu EU-a i dalje bi utjecale na tržište. Bez neke vrste intervencije EU-a trenutačno se stanje na sekuritizacijskom tržištu vjerojatno ne bi promijenilo: razina izdavanja ostala bi niska, a fragmentiranost se ne bi uklonila.

1.5.4. Usklađenost i moguća sinergija s ostalim odgovarajućim instrumentima

Ovaj prijedlog o sekuritizaciji povezan je s planom ulaganja za Europu koji je Komisija predstavila 2014. i usmjeren je na ponovno pokretanje ulaganja u Europi zahvaljujući usklađenom uklanjanju prepreka. Tim bi se novim pristupom pridonijelo rješavanju trenutačnog manjka rizičnog kapitala u Europi.

Ova je inicijativa dio akcijskog plana za uniju tržišta kapitala koji je Europska komisija donijela danas. Unija tržišta kapitala jedan je od prioriteta Komisije kako bi se osiguralo da financijski sustav podupire zapošljavanje i rast te pomaže riješiti demografske izazove s kojima je Europa suočena.

Osim inicijativa za reguliranje područja financija, nekoliko institucija EU-a i tijela pokrenulo je inicijative za ponovno pokretanje sekuritizacijskog tržišta i povećanje povjerenja u funkcioniranje tržišta. Komisija, u suradnji s Europskom investicijskom bankom i Europskim investicijskim fondom, koristi se sekuritizacijskim

instrumentima za financiranje MSP-ova, primjerice u okviru programa COSME i zajedničkih inicijativa Komisije i EIB-a.

1.6. Trajanje i financijski utjecaj

☐ Prijedlog/inicijativa **ograničenog trajanja**

- ☐ prijedlog/inicijativa na snazi od [DD/MM]GGGG do [DD/MM]GGGG
- ☐ Financijski utjecaj od GGGG do GGGG

☒ Prijedlog/inicijativa **neograničenog trajanja**

- provedba s razdobljem uspostave od GGGG.do GGGG,
- nakon čega slijedi redovna provedba.

1.7. Predviđene metode upravljanja³²

☐ **Izravno upravljanje** Komisije

- ☐ preko njezinih službi, uključujući osoblje u delegacijama Unije
- ☐ preko izvršnih agencija

☐ **Podijeljeno upravljanje** s državama članicama

☒ **Neizravno upravljanje** delegiranjem zadaća proračunske provedbe:

- ☐ trećim zemljama ili tijelima koje su one odredile;
- ☐ međunarodnim organizacijama i njihovim agencijama (navesti);
- ☐ EIB-u i Europskom investicijskom fondu;
- ☒ tijelima na koja se upućuje u članku 208. i članku 209. Financijske uredbe;
- ☐ tijelima javnog prava;
- ☐ tijelima uređenima privatnim pravom koja pružaju javne usluge u mjeri u kojoj daju odgovarajuća financijska jamstva;
- ☐ tijelima uređenima privatnim pravom države članice kojima je povjerena provedba javno-privatnog partnerstva i koja daju odgovarajuća financijska jamstva;
- ☐ osobama kojima je povjerena provedba određenih djelovanja u ZVSP-u u skladu s glavom V. UEU-a i koje su navedene u odgovarajućem temeljnom aktu.
- *Ako je označeno više načina upravljanja, pojedinosti navesti u odjeljku „Napomene”.*

Napomene

U provedbi ove inicijative sudjeluju tri europska nadzorna tijela (EBA, ESMA i EIOPA). Stoga su predložena sredstva za EBA-u, ESMA-u i EIOPA-u, koje su regulatorne agencije, a ne izvršne agencije. EBA, ESMA i EIOPA djeluju pod nadzorom Komisije.

³²

Informacije o načinima upravljanja i upućivanja na Financijsku uredbu dostupni su na web-mjestu BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja

Navesti učestalost i uvjete.

Prijedlogom se predviđa da bi Komisija trebala redovito preispitivati učinkovitost predloženih mjera.

2.1.1. Utvrđeni rizici

U pogledu zakonitog, racionalnog, učinkovitog i djelotvornog iskorištavanja odobrenih sredstava koja proizlaze iz prijedloga, očekuje se da prijedlog neće donijeti nove rizike koji trenutačno ne bi bili obuhvaćeni postojećim okvirom interne kontrole EBA-e, EIOPA-e i ESMA-e.

2.1.2. Informacije o uspostavi sustava unutarnje kontrole

Nije navedeno

2.1.3. Procjene troškova i koristi kontrola i procjena očekivane razine rizika od pogreške

Nije navedeno

2.2. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

Navesti postojeće ili predviđene mjere za sprečavanje i zaštitu.

Za potrebe suzbijanja prijevare, korupcije i svih drugih nezakonitih radnji, odredbe Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) primjenjuju se na EBA-u, EIOPA-u i ESMA-u bez ograničenja.

EBA, EIOPA i ESMA pristupaju Međuinstitucionalnom sporazumu od 25. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Komisije Europskih zajednica o unutarnjim istragama Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) te odmah donose odgovarajuće odredbe za cjelokupno osoblje EBA-e, EIOPA-e i ESMA-e.

Odlukama o financiranju te sporazumima i provedbenim instrumentima koji iz njih proizlaze izričito se određuje da Revizorski sud i OLAF mogu, po potrebi, provesti provjere na licu mjesta korisnika novčanih sredstava koja su isplatila EBA, EIOPA i ESMA, kao i osoblja odgovornog za njihovu dodjelu.

Člancima 64. i 65. Uredbe o osnivanju EBA-e utvrđuju se odredbe o provedbi i kontroli proračuna EBA-e i primjenjiva financijska pravila.

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UTJECAJ PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija rashoda na koje se prijedlog/inicijativa odnosi

- Postojeće proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
		Dif./nedif. 33	zemalja EFTA-e ³⁴	zemalja kandidatkinja ³⁵	trećih zemalja	u smislu članka 21. stavka 2. točke (b) Financijske uredbe
1 a	12.02.04 EBA	DIF.	DA	DA	NE	NE
1 a	12.02.05 EIOPA	DIF.	DA	DA	NE	NE
1 a	12.02.06 ESMA	DIF.	DA	DA	NE	NE

- Zatražene nove proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
	Broj [naslov.....]	Dif./nedif.	zemalja EFTA-e	zemalja kandidatkin ja	trećih zemalja	u smislu članka 21. stavka 2. točke (b) Financijske uredbe
	[XX.YY.YY.YY]		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

³³ Dif. = diferencirana odobrena sredstva / nedif. = nediferencirana odobrena sredstva.

³⁴ EFTA: Europsko udruženje slobodne trgovine.

³⁵ Zemlje kandidatkinje i, ako je primjenjivo, potencijalne zemlje kandidatkinje sa zapadnog Balkana.

3.2. Procijenjeni utjecaj na rashode

[Ovaj se dio ispunjuje u [proračunskoj tablici koja se odnosi na proračunske podatke administrativne prirode](#) (drugi dokument u prilogu ovom financijskom izvještaju) koju je potrebno učitati na *web*-mjesto CISNET-a radi savjetovanja među službama.]

3.2.1. Sažetak procijenjenog utjecaja na rashode

Ova zakonodavna inicijativa imat će sljedeći utjecaj na rashode:

- zapošljavanje triju novih privremenih zaposlenika u EBA-i (2 privremena zaposlenika) – vidi u Prilogu pojedinosti o njihovoj ulozi i izračunu troškova (od čega će EU financirati 40 %, a države članice 60 %);
- zapošljavanje triju novih privremenih zaposlenika u ESMA-i – vidi u Prilogu pojedinosti o njihovoj ulozi i izračunu troškova (od čega će EU financirati 40 %, a države članice 60 %);
- zapošljavanje dvaju novih privremenih zaposlenika u EIOPA-i (2 privremena zaposlenika) – vidi u Prilogu pojedinosti o njihovoj ulozi i izračunu troškova (od čega će EU financirati 40 %, a države članice 60 %).

Troškovi povezani sa zadaćama koje će izvršavati ESMA, EBA i EIOPA procijenjeni su u smislu rashoda za osoblje u skladu s klasifikacijom troškova u nacrtu proračuna europskih nadzornih tijela za 2015.

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Broj 1.	Pametna i uključiva rast							
--	---------	--------------------------	--	--	--	--	--	--	--

GU: FISMA			^r N ³⁶	godina N+1	godina N+2	godina N+3	unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidi točku 1.6.)			UKUPNO
• Odobrena sredstva za poslovanje										

³⁶

Godina N godina je početka provedbe prijedloga/inicijative.

12.02.04 EBA	Obveze	1)	0,266	0,251	0,251					0,767
	Plaćanja	2)	0,266	0,251	0,251					0,767
12.02.05 EIOPA	Obveze	1 a	0,130	0,115	0,115					0,360
	Plaćanja	2 a	0,130	0,115	0,115					0,360
12.02.06 ESMA	Obveze	1 a	0,212	0,197	0,197					0,606
	Plaćanja	2 a	0,212	0,197	0,197					0,606
Odobrena administrativna sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe ³⁷										
Broj proračunske linije		3)								
UKUPNA odobrena sredstva za GU FISMA	Obveze	=1+1a +3	0,6086	0,5631	260,563,126					1,733
	Plaćanja	=2+2a +3	0,6086	0,5631	260,563,126					1,733

• UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje	Obveze	4)								
	Plaćanja	5)								
• UKUPNA odobrena administrativna sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe			6)							
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA N°1 višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	=4+ 6	0,6086	0,5631	260,563,126					1,733
	Plaćanja	=5+ 6	0,6086	0,5631	260,563,126					1,733

Ako prijedlog/inicijativa utječe na više naslova:

³⁷ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravnih istraživanja, izravnih istraživanja.

• UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje	Obveze	4)								
	Plaćanja	5)								
• UKUPNA odobrena administrativna sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe		6)								
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1. do 4. višegodišnjeg financijskog okvira (referentni iznos)	Obveze	=4+ 6								
	Plaćanja	=5+ 6								

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	5	„Administrativni rashodi”
---	----------	---------------------------

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		godina N	godina N+1	godina N+2	godina N+3	unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidi točku 1.6.)			UKUPNO
GU: <.....>									
• Ljudski resursi									
• Ostali administrativni rashodi									
GLAVNA UPRAVA <....> UKUPNO	Odobrena sredstva								

UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 5. višegodišnjeg financijskog okvira	(ukupne preuzete obveze = ukupna plaćanja)								
---	---	--	--	--	--	--	--	--	--

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		godina N ³⁸	godina N+1	godina N+2	godina N+3	unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidi točku 1.6.)			UKUPNO
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1. do 5. višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze								
	Plaćanja								

³⁸

Godina N godina je početka provedbe prijedloga/inicijative.

3.2.2. Procijenjeni utjecaj na odobrena sredstva za poslovanje

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna odobrena sredstva za poslovanje
- ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća odobrena sredstva za poslovanje:

Odobrena sredstva za preuzete obveze u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Navesti ciljeve i rezultate ↓			godina N		godina N+1		godina N+2		godina N+3		unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidi točku 1.6.)						UKUPNO	
	REZULTATI																	
	Vrsta ³⁹	Prosječni trošak	br.	Trošak	br.	Trošak	br.	Trošak	br.	Trošak	br.	Trošak	br.	Trošak	br.	Trošak	Ukupni broj	Ukupni trošak
POSEBNI CILJ br. 1 ⁴⁰ ...																		
– Rezultat																		
– Rezultat																		
– Rezultat																		
Međuzbroj za posebni cilj br. 1																		
POSEBNI CILJ br. 2 ...																		
– Rezultat																		
Međuzbroj za posebni cilj br. 2																		
UKUPNI TROŠAK																		

³⁹ Rezultati se odnose na proizvode i usluge koji se isporučuju (npr. broj financiranih studentskih razmjena, broj kilometara izgrađenih prometnica itd.).

⁴⁰ Na način opisan u odjeljku 1.4.2. „Posebni ciljevi...”

3.2.3. Procijenjeni utjecaj na odobrena administrativna sredstva

3.2.3.1. Sažetak

- ☒ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna odobrena administrativna sredstva
- ☐ Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća odobrena administrativna sredstva:

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	godina N ⁴¹	godina N+1	godina N+2	godina N+3	unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidi točku 1.6.)	UKUPNO
--	---------------------------	---------------	---------------	---------------	---	--------

NASLOV 5. višegodišnjeg financijskog okvira								
Ljudski resursi								
Ostali administrativni rashodi								
Međubroj za NASLOV 5. višegodišnjeg financijskog okvira								

Izvan NASLOVA 5.⁴² višegodišnjeg financijskog okvira								
Ljudski resursi								
Ostali administrativni rashodi								
Međubroj izvan NASLOVA 5. višegodišnjeg financijskog okvira								

UKUPNO								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Potrebna odobrena administrativna sredstva pokrit će se odobrenim sredstvima glavne uprave koja su već dodijeljena za upravljanje djelovanjem i/ili su preraspoređena unutar glavne uprave te, prema potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

⁴¹ Godina N godina je početka provedbe prijedloga/inicijative.

⁴² Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravnih istraživanja i izravnih istraživanja.

Procijenjene potrebe u pogledu ljudskih resursa

- ☒ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebni ljudski resursi
- ☐ Za prijedlog/inicijativu potrebni su sljedeći ljudski resursi:

Procjenu navesti u ekvivalentima punog radnog vremena

	godina N	godina N+1	godina N+2	go di na N + 3	unijeti onoliko godina koliko je potrebn o za prikaz trajanja utjecaj a (vidi točku 1.6.)
• Radna mjesta prema planu radnih mjesta (dužnosnici i privremeni djelatnici)					
XX 01 01 01 (Sjedište i predstavništva Komisije)					
XX 01 01 02 (Delegacije)					
XX 01 05 01 (neizravno istraživanje)					
10 01 05 01 (Izravno istraživanje)					
• Vanjsko osoblje (u ekvivalentu punog radnog vremena: EPRV)⁴³					
XX 01 02 01 (UO, UNS, UsO iz „globalne omotnice”)					
XX 01 02 02 (UO, LO, UNS, UsO i MSD u delegacijama)					
XX 01 04 yy ⁴⁴	– u sjedištima				
	– u delegacijama				
XX 01 05 02 (UO, UNS, UsO – neizravno istraživanje)					
10 01 05 02 (UO, UNS, UsO – izravno istraživanje)					
Ostale proračunske linije (navesti)					
UKUPNO					

XX se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna.

Potrebna odobrena sredstva za ljudske resurse pokrit će se odobrenim sredstvima koja su već namijenjena upravljanju djelovanjem i/ili koja su preraspoređena unutar glavne uprave te, prema potrebi, iz bilo kojih dodatnih sredstava koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

Opis zadaća:

Dužnosnici i privremeno osoblje	
Vanjsko osoblje	

⁴³ UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjaci; UsO = ustupljeno osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama.

⁴⁴ U okviru gornje granice za vanjsko osoblje iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA”).

3.2.4. Usklađenost s tekućim višegodišnjim financijskim okvirom

- ☐ Prijedlog/inicijativa u skladu je s postojećim višegodišnjim financijskim okvirom.
- ☐ Prijedlog/inicijativa povlači za sobom reprogramiranje odgovarajućeg naslova višegodišnjeg financijskog okvira.

Objasniti o kakvom je reprogramiranju riječ te navesti odgovarajuće proračunske linije i iznose.

- ☐ Za prijedlog/inicijativu potrebna je primjena instrumenta za financijsku fleksibilnost ili revizija višegodišnjeg financijskog okvira.

–

Troškovi povezani sa zadaćama koje će izvršavati ESMA, EBA i EIOPA procijenjeni su u smislu rashoda za osoblje u skladu s klasifikacijom troškova u nacrtu proračuna europskih nadzornih tijela za 2015.

U prijedlog Komisije uključene su odredbe za to da tri europska nadzorna tijela razviju više regulatornih tehničkih standarda.

ESMA će morati na službenom web-mjestu postaviti i održavati popis svih sekuritizacija za koje su inicijatori, sponzori i SSPN-ovi obavijestili da ispunjuju STS zahtjeve (članak 14.2).

Trima europskim nadzornim tijelima neće se dodijeliti nove nadzorne nadležnosti, nego će se od njih zatražiti daljnje promicanje suradnje pri nadzoru i konvergencija u tumačenju i primjeni STS kriterija (vidi poglavlje 3.). Taj je cilj ključan jer će se tako spriječiti fragmentacija sekuritizacijskog tržišta diljem EU-a.

Naposljetku, ESMA, EBA i EIOPA morat će zajedno objavljivati izvješće o provedbi STS zahtjeva i o funkcioniranju sustava obavješćivanja o STS-u te o funkcioniranju tržišta. Izvješćuje se i o mjerama koje nadzorna tijela poduzimaju te o znatnim rizicima i osjetljivostima koje su se mogle pojaviti. Prvo se izvješće objavljuje dvije godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe, a daljnja izvješća svake tri godine.

Stoga su u vezi s vremenskim planiranjem u europskim nadzornim tijelima od kraja 2016. nadalje potrebni dodatni resursi za pokretanje pripremnih radova i glatku provedbu Uredbe. U pogledu vrsta pozicija, da bi se novi tehnički standardi isporučili uspješno i pravovremeno, osobito će biti potrebno dodijeliti dodatne resurse za zadaće koje se odnose na politiku, izradu zakonodavstva i procjenu utjecaja.

Za rad su potrebni dvostrani i višestrani sastanci s dionicima, analize i procjene mogućnosti te izrada dokumenata za savjetovanje, javno savjetovanje s dionicima, osnivanje stalnih stručnih skupina sastavljenih od nadzornih tijela iz država članica i upravljanje njima, osnivanje ad hoc stručnih skupina sastavljenih od sudionika na tržištu i predstavnika ulagatelja te upravljanje njima, analiza odgovora na savjetovanja, izrada analize troškova i koristi i izrada pravnog teksta.

Određeni elementi tog rada blisko su povezani s postojećim tehničkim zadacima koji se obavljaju u okviru CRR-a, CRA3, Solventnosti II i EMIR-a.

To znači da su od 2017. i 2018. nadalje potrebni dodatni privremeni zaposlenici jer se od europskih nadzornih tijela očekuje da obavljaju nove zadaće. Te nove zadaće utvrđene su u predloženoj Uredbi i dodatno objašnjene u obrazloženju.

3.2.5. Doprinos trećih osoba

- Prijedlogom/inicijativom ne predviđa se sudjelovanje trećih osoba u financiranju.
- Prijedlogom/inicijativom predviđa se sufinanciranje prema sljedećoj procjeni:

Odobrena sredstva u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	godina N	godina N+1	godina N+2	godina N+3	unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidi točku 1.6.)			Ukupno
Navedi tijelo koje sudjeluje u financiranju								
UKUPNA sredstva sufinanciranja								

3.3. Procijenjeni utjecaj na prihode

- ☒ Prijedlog/inicijativa nema financijski utjecaj na prihode.
- ☐ Prijedlog/inicijativa ima sljedeći financijski utjecaj:
 - ☐ na vlastita sredstva
 - ☐ na razne prihode

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Proračunska linija u okviru prihoda:	Odobrena sredstva dostupna za tekuću proračunsku godinu	Utjecaj prijedloga/inicijative ⁴⁵						
		godina N	godina N+1	godina N+2	godina N+3	unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidi točku 1.6.)		
Članak								

Za razne namjenske prihode navesti odgovarajuće proračunske linije rashoda.

--

Navesti metodu izračuna utjecaja na prihode.

--

⁴⁵

Kad je riječ o tradicionalnim vlastitim sredstvima (carine, pristojbe na šećer) navedeni iznosi moraju biti neto iznosi, to jest bruto iznosi umanjani za 25 % na ime troškova naplate.

Prilog Zakonodavnom financijskom izvještaju za prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o europskom okviru za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju

Troškovi povezani sa zadaćama koje će izvršavati ESMA, EBA i EIOPA procijenjeni su u smislu rashoda za osoblje u skladu s klasifikacijom troškova u nacrtu proračuna europskih nadzornih tijela za 2015.

U prijedlog Komisije uključene su odredbe za to da tri europska nadzorna tijela **razviju više regulatornih tehničkih standarda, uključujući sljedeće:**

- RTS za utvrđivanje zahtjeva za zadržavanje rizika i obrazac za izvješćivanje o zadržavanju rizika (članak 4.6.);
- RTS za utvrđivanje informacija koje trebaju dostaviti inicijator, sponzor i SSPN kako bi ispunili svoje obveze iz članka 5. stavka 1. točaka (a) i (e) te njihova formata na temelju standardiziranih obrazaca;
- RTS za utvrđivanje informacija koje trebaju dostaviti inicijator, sponzor i SSPN kako bi ispunili svoje obveze iz članka 14. stavka 1. (STS obavijest) te njihova formata na temelju standardiziranih obrazaca;
- RTS za utvrđivanje kriterija za to kojim se aranžmanima u okviru pokrivenih obveznica ili sekuritizacije primjereno umanjuje kreditni rizik druge ugovorne strane (izmjena EMIR-a);
- RTS za utvrđivanje postupaka upravljanja rizikom, uključujući razine i vrste kolaterala te dogovore o odvajanju (izmjena EMIR-a);
- RTS za utvrđivanje postupaka koje se druge ugovorne strane i mjerodavna nadležna tijela trebaju poštovati prilikom primjene izuzeća u skladu s člankom 11. stavcima 6. do 10. (izmjena EMIR-a);
- RTS za utvrđivanje primjenjivih kriterija iz članka 11. stavaka 5. do 10., uključujući posebno što se smatra praktičnom ili pravnom zaprekom brzom prijenosu kapitala i otplati obveza između drugih ugovornih strana (izmjena EMIR-a);
- RTS za izradu standardnih formulara, obrazaca i postupaka za razmjenu informacija između nadležnih tijela i ESMA-e.

ESMA će morati na službenom *web*-mjestu postaviti i održavati popis svih sekuritizacija za koje su inicijatori, sponzori i SSPN-ovi potvrdili da ispunjuju STS zahtjeve (članak 14.2).

Trima europskim nadzornim tijelima neće se dodijeliti nove nadzorne nadležnosti, nego će se od njih zatražiti daljnje **promicanje suradnje pri nadzoru i konvergencija u tumačenju i primjeni STS kriterija** (vidi poglavlje 3.). Taj je cilj ključan jer će se tako spriječiti fragmentacija sekuritizacijskog tržišta diljem EU-a.

Naposljetku, ESMA, EBA i EIOPA morat će zajedno objavljivati **izvješće o provedbi STS zahtjeva** i o funkcioniranju sustava obavješćivanja o STS-u te o funkcioniranju tržišta. Izvješćuje se i o mjerama koje nadzorna tijela poduzimaju te o znatnim rizicima i osjetljivostima koje su se mogle pojaviti. Prvo se izvješće objavljuje dvije godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe, a daljnja izvješća svake tri godine.

Stoga su **u vezi s vremenskim planiranjem** u europskim nadzornim tijelima od kraja 2016. nadalje potrebni dodatni resursi za pokretanje pripremnih radova i glatku provedbu Uredbe. U

pogledu vrsta pozicija, da bi se novi tehnički standardi isporučili uspješno i pravovremeno, osobito će biti potrebno dodijeliti dodatne resurse za zadaće koje se odnose na politiku, izradu zakonodavstva i procjenu utjecaja.

Za rad su potrebni dvostrani i višestrani sastanci s dionicima, analize i procjene mogućnosti te izrada dokumenata za savjetovanje, javno savjetovanje s dionicima, osnivanje stalnih stručnih skupina sastavljenih od nadzornih tijela iz država članica i upravljanje njima, osnivanje *ad hoc* stručnih skupina sastavljenih od sudionika na tržištu i predstavnika ulagatelja te upravljanje njima, analiza odgovora na savjetovanja, izrada analize troškova i koristi i izrada pravnog teksta.

Određeni elementi tog rada blisko su povezani s postojećim tehničkim zadacima koji se obavljaju u okviru CRR-a, CRA3, Solventnosti II i EMIR-a.

To znači da će od kraja 2016. biti potrebni dodatni privremeni djelatnici. Pretpostavlja se da će povećanje biti potrebno i 2017. i 2018. jer će europska nadzorna tijela obavljati nove zadaće. Te nove zadaće utvrđene su u predloženoj Uredbi i dodatno objašnjene u obrazloženju.

Pretpostavka o dodatnim resursima:

Na osam dodatnih radnih mjesta trebali bi se zaposliti privremeni djelatnici funkcijske skupine i razreda AD7.

Prosječni troškovi plaća za različite kategorije djelatnika temelje se na uputama Glavne uprave za proračun;

Koeficijent ispravka plaće za Pariz je 1,168.

Koeficijent ispravka plaće za London je 1,507.

Koeficijent ispravka plaće za London je 0,972.

- Troškovi službenih putovanja procjenjuju se na 10 000 EUR.
- Troškovi povezani sa zapošljavanjem (putovanje, hotel, liječnički pregledi, naknade za nastanjenje i druge naknade, troškovi selidbe itd.) procjenjuju se na 12 700 EUR.

ESMA

Vrsta troška	Izračun	Iznos (u tisućama)			
		2017.	2018.	2019.	Ukupno
Rashodi za osoblje					
Plaće i naknade	=3x132 x1.168	463	463	463	1389
Rashodi povezani sa	=3x13	39			39

zapošljavanjem					
Troškovi službenih putovanja	=3x10	30	30	30	90
Ukupno		532	493	493	1518

EBA

Vrsta troška	Izračun	Iznos (u tisućama)			
		2017.	2018.	2019.	Ukupno
Rashodi za osoblje					
Plaće i naknade	=3x132 x1.507	597	597	597	1791
Rashodi povezani sa zapošljavanjem	=3x13	39			39
Troškovi službenih putovanja	=3x10	30	30	30	90
Ukupno		666	627	627	1920

EIOPA

Vrsta troška	Izračun	Iznos (u tisućama)			
		2017.	2018.	2019.	Ukupno
Rashodi za osoblje					
Plaće i naknade	=2x132 x0.972	257	257	257	771
Rashodi povezani sa zapošljavanjem	=1x13	39			39
Troškovi službenih putovanja	=1x10	30	30	30	90
Ukupno		326	287	287	900